

Gib

Obisk z Oxforda
Izmenjave

So vam zvezde naklonjene
Športna scena
Game of Thrones

Šolsko leto 2018/2019
Letnik 21 – številka 3

Kazalo

Kazalo	2
Uvodnik	3
Uradna predaja	4
Potujemo	6
Spremljamo	14
Naši uspehi	26
Športna scena	32
Intervju	35
Izpod peresa	38
Obrazi s šolskih hodnikov	50
Med poukom	55
Horoskop	56
Razvedrilo	58

GiB – glasilo dijakov
Gimnazije Brežice,
šolsko leto 2018/2019
številka 3
letnik 21

ŠTEVILKO SO UREDILI
*Manca, Taja, Veronika, Gasper,
Hana H., Hana S., Lucija, Nika,
Anja, Lella, Maja*

SODELAVCI
*Alojz Konec, akad. slikar,
likovni krozek*

ZADNJA STRAN
Alina Gaja Ošina

MENTORICI IN LEKTORICI
*Bernardka Ravnikar, prof.,
Mira Urek Jesensek, prof.*

ODGOVORNA UREDNICA
Bernardka Ravnikar, prof.

GLAVNI UREDNICI
Manca Simončič, Taja Kukavica

RAČUNALNIŠKO OBLIKOVANJE
*mag. Gregor Horžen,
Tea Habinc, prof.,
Manca, Taja, Veronika*

TISK
Gofar d. o. o

Svež veter

Končno je prišel najin čas, da se izkaževa.

Predstavljava se novi urednici GiB-a Taja Kukavica in Manca Simončič, dijakinji 2. letnika.

Obljubljava in upava, da bova uspešno nadaljevali to gimnazijsko tradicijo; saj veste, dober glas seže v deveto vas. Pred vami je najino prvo glasilo, zato ga ne skritizirajte (preveč 😊).

Z njim vam želiva krajšati neskončno dooolge poletne počitnice. Ko se vam bo tožilo po šoli, ga prelistajte, se malo nasmejte, nato pa pogledajte na koledar in preštejte, koliko dni spanca do enajste zjutraj vam je še ostalo. Zato resno vzemite nasvet in počitnice čim bolj izkoristite, da si naberete moči za novo šolsko leto.

Taja Kukavica, Manca Simončič

Naša gimnazija ima svoj čar

Kdaj sta začeli ustvarjati glasilo?

Glasilo sva prevzeli v drugem letniku, povsem nepričakovano so naju izglasovali (tega res nisva imeli v planu) in od takrat sva bili kot »rit in srajca« in skupaj ustvarjali Gib.

Je bilo težko usklajevati šolske obveznosti in glasilo?

Ja, to res ni bila lahka naloga. Proti koncu je vedno zmanjkovalo časa in na koncu tistih "rokov" za oddajo člankov sploh nisva več upoštevali, vse se je delalo bolj zadnje dni. Takrat sva znali hitro poprijeti za delo, vedno pa so nama pomagale tudi slavistke in profesor Horžen.

Pišeta v prostem času? S čim se še ukvarjata?

Julija: Izven šole, na žalost, ne pišem veliko, predvsem zato, ker še za šolske obveznosti nimam dovolj časa. Občasno pa se usedem in si zabeležim kakšen utrinek dneva ali misel v dnevnik. Namesto pisanja v prostem času plešem salso, igram citre in pojem ter občasno nastopam v kakšni gledališki igri.

Hana: Tudi jaz v prostem času pišem bolj redko, enostavno si je težko vzeti čas in se uvesti ter začeti pisati. V prostem času raje pojem ali pa se odpravim na kakšen pohod ali v fitness.

Kateri je vajin najljubši predmet?

Julija: Vsak predmet je po svoje zanimiv, dokler se ga ni treba naučiti za test. No, matematiko in psihologijo se raje in lažje učim kot druge predmete.

Hana: Najraje imam jezike, še posebej angleščino in slovenščino. To pa zato, ker se mi ju ni treba preveč učiti.

Na katero fakulteto sta se vpisali in kaj želite početi v življenju?

Julija: Vpisala sem se na naravoslovnotehniško fakulteto v Ljubljani, program geotehnologija in okolje. Sliši se zelo nenavadno in tudi ni zelo pogosto, je pa zanimiva veda, ki združuje znanje matematike, fizike in kemije s poznavanjem kamnin in zemeljskega površja. Moj prvi nadaljnji cilj je čim bolj spoznati smer, kasneje pa bom že videla, kaj me bo bolj pritegnilo. Dolgoročnih ciljev si še nisem postavljala, ker bo že prehod iz gimnazije velik izziv, ki mi bo odprl drugačen svet. Tako bom šele kasneje videla, kaj hočem.

Hana: V nasprotju z Julijo, ki se je kot edina vpisala na izbrani študijski program, sem se jaz vpisala na enega izmed bolj obleganih študijev, in to je fizioterapija. Že od nekdaj sta me zanimala zgradba človeškega telesa in mišic, pa tudi šport. Če združim vse to in dodam še pomoč ljudem in komunikacijo z njimi, imam vse, kar bi si lahko želela. Všeč mi je tudi, da obstaja znotraj fizioterapije več različnih smeri, v katerih se lahko specializiraš. Zanimivi sta mi npr. fizioterapija za otroke in fizioterapija v športu. Zaenkrat še ne vem, kaj točno želim početi v življenju, in mislim, da

imam še dovolj časa, da to ugotovim.

Kaj bosta najbolj pogrešali, ko bosta zapustili gimnazijo?

Julija: Naša gimnazija ima svoj čar; ker je šola malo manjša, se tu čuti domačnost. Prostori nosijo svoje spomine. Od tega se poslavljamo. Spoznala sem tudi nekaj zanimivih profesorov, ki jih bom pogrešala. Glede sošolcev pa sem se odločila tako. Ne bom jih pogrešala! Z njimi bom še naprej ohranjala stike, saj smo z nekaterimi stkali res dobre prijateljske vezi.

Hana: Iskreno? Vikijeve rogljičke, športna tekmovanja in športno vzgojo pri Elici, nekatere profesorje in profesorice in seveda vse sošolce in prijatelje, ki jih imam na gimnaziji. Upam, da bom z večino ostala v stikih.

Urednici

Naše popotovanje po Koroški

»Učenje je luč« pravi japonski pregovor in mi smo to »luč« odšli iskat na Koroško. V torek, 2. 4. 2019, je bila na programu poučna ekskurzija po Koroški za nas, dijake prvih letnikov. Na žalost nismo nič dlje spali kot po navadi in že točno ob 7. uri smo krenili na pot.

Kot že rečeno, gre za poučni izlet, od katerega naj bi odnesli kar se da največ. Profesorji in nekateri dijaki so se že pred odhodom dogovorili za pripravo različnih referatov, povezanih s pokrajino, ki smo jo obiskali. Predstavitve izbranih področij so dijaki podajali kar na poti, večkrat tudi na avtobusu. Ostali smo morali pozorno poslušati, saj smo izpolnjevali učne liste, odgovore na zastavljena vprašanja pa smo dobili med razlago profesorja ali dijaka. Brežice, Slovenska Bistrica, Maribor, HE Fala – naša prva destinacija. Hidroelektrarna Fala je najstarejša elektrarna na slovenskem delu reke Drave. Ogljedali smo si ohranjeni del elektrotehniške opreme iz časa njenega nastanka, ki je danes tehniški muzej. Zanimivo je bilo videti vsaj delček procesa dela za štirimi stenami. Časa nismo imeli na pretek, zato smo kar hitro sedli na avtobus in se odpravili proti Dravogradu, kjer smo si ogledali gestapovski zapor, ki je danes v kletnih prostorih občinske stavbe. Tu so imeli med drugo svetovno vojno sedež dravograjski gestapovci, ki so bili daleč naokoli znani po silni brutalnosti in krvoločnosti. Vodič nam je predstavil, kaj vse se je dogajalo v zaporih, kako so mučili jetnike in kakšne posledice so reveži, če so seveda preživeli, nosili celo življenje. Na stenah smo opazili spominske zapise preživelih, v notranjosti celic pa fotokopije preslikav napisov, ki so jih zapisali jetniki. Sama sem razumela namen takšnih srečanj s temno preteklostjo. Nazorno smo spoznali življenje zaprtih ljudi in mučenje ter krvoločnost. Mnogi se še danes ne zavedajo, kakšne nečloveške stvari so se dogajale. Je človek človeku res zver? Zato smo si ob koncu ogleda v srcu vsi ponavljali: Nikoli več vojne, sovraštva med ljudmi!

Ogled zapora je na nas naredil močan vtis, saj smo o njem razmišljali vse do Raven na Koroškem, kjer smo imeli prosti čas za kosilo. V Kotljah smo si ogledali Prežihovo bajto. Da, prav bajta ji rečejo! Danes je to spominski muzej slovenskega pisatelja Lovra Kuharja – Prežihovega Voranca. Njegov bronasti spomenik, pri katerem smo se tudi ustavili in prebrali odlomek

iz znamenitih Solzic, stoji v njeni bližini. Kustosinja nas je popeljala skozi Prežihovo življenje in pokazala notranjost hiše. Zunanja in notranja podoba nas seznanjata z značilnim kmečko-delavskim okoljem, iz katerega je izhajal pisatelj. Naužili smo se tudi pogleda na Kotlje s Preškega vrha.

Kotlje pa niso znane le po Vorancu, temveč tudi po rimskem vrelcu, ki so ga uporabljali že v rimskih časih. Gre za izvir mineralne vode, ki je bogat z železom in ima zato značilen okus in vonj. Sama sem naredila le požirek in sem imela te posebne, a zdravilne vode dovolj.

Čudovit izlet, ki se je prehitro končal. Svobodno smo spoznavali del naše čudovite države Slovenije – da, svobodno! Pomembno je, da se zavedamo, da je svoboda vrednota, ki je nekateri naši predniki med 2. svetovno vojno in kasneje niso bili deležni, kot smo spoznali ob obisku zapora. Raziskali smo pokrajino, ki nam je bila do zdaj verjetno še najmanj znana. Ta nas je s svojimi lepotami, narečjem in številnimi zanimivostmi zagotovo navdušila in prepričala, da se bomo na Koroško še kdaj z veseljem vrnili.

Hana Habinc, 1. c

Pri Prežihu

Lepa narava med Peco, Uršljo goro in Pohorjem.

O starih znamenitostih, zanimivih ljudeh, o lepih in tudi groznih dogodkih ...

Spomladanski obisk "pozabljene" Koroške, ki še vedno ni prometno dobro povezana. In ta 3. razvojna os pomeni nam, dijakom na avtobusu, predvsem hitrejši prevoz do narave, ljudi in zanimive zgodovine.

NAJNIŽJE ALPSKO JEZERO – KOPANJE ČISTO BLIZU ZVEZD

Ivarčko je na 654 m nadmorske višine. Tam je smučišče in prelepo jezero na dnu kotline, obdane z visokimi smrekami in planinskimi vrhovi. Kot v amfiteatru. Poskus obnove zgradb pred leti ni bil uspešen in te sedaj naprej propadajo. Poletno kopanje v ledeno mrzli vodi pa je najbrž fenomenalno.

V bližini je tudi rimski vrelc, znan že v 2. stoletju. Med vojnama so vodo izvažali v ZDA in po Evropi. Pil naj bi jo tudi avstrijski cesar. Voda je kislja in ima okus po železu – ne preveč dobra ...

7 DREVES JE POSTALO LIPA

V Kotljah smo obiskali hišo Lovra Kuharja (Prežihovega Voranca). Odlična predstavitev **ge. Liljane Suhodolčan** nam je naslikala zgodovinski trenutek, življenje in delo tega samoraslega in upornega pisatelja. Obiskali smo tudi bližnji spomenik pisatelja, ki gleda svoje Kotlje in tudi zadnje počivališče.

Blizu Črne, med Peco in Uršljo goro, je Najevska lipa, ki je v grbu občine Ravne na Koroškem. To je drevo, nastalo iz sedmih blizu raslih lip. In po dolgi dobi življenja so seveda postale eno drevo, ki ima najširši obseg v državi. Osem odraslih jo lahko objame.

PARTIZANSKA – UPORNA KOROŠKA

Kot v Doberdolu (P. Voranc) so se ljudje tukaj uprli tudi v II. svetovni vojni. In dokazali, da tudi velik in močan narod ne more pokoriti malih ljudi na njihovih domačijah in gozdovih. Niti s silo.

V majhnih celicah je bilo v gestapovskih zaporih v Dravogradu zaprtih stotine domačinov. Okupatorji so požgali mnoga bivališča. Ampak Korošci so po letih strahu, groze in upora na koncu vseeno zmagali.

IZ DRAVOGRADA V MARIBOR – NA SPLAVU

Splavarstvo je bil pomemben del ekonomije v preteklosti. Bil

je način, kako hitro premeščati tovor. V glavnem hlode, posekane v koroških gozdovih. Ampak tudi ljudi. Splavarski muzej v Javniku je odličen prikaz tega obdobja, ko so bili splav in spremljajoče dejavnosti poglaviti gradniki lokalne ekonomske dejavnosti. Nedaleč nazaj, pa vendar več kot 700 let.

NAZAJ V "CIVILIZACIJO", V MARIBOR ... IN DOMOV

Pri povratku domov smo ubrali drugo pot, ob Dravi, po krasni pokrajini v vijugasti dolini, ob vse širši reki in visokih smrekah vse do obale, ob vodnih elektrarnah, mimo Ruš, gradu Viltuš do Maribora.

Bili smo veseli in polni doživetij minulega dne. Še posebej navdušeni (očarani) pa nad modrostjo naših maturantov – "predavateljev geografov", smo se vrnili v Brežice.

Leila Mokrovič, 1. b

Ekскурzija v Novi Sad

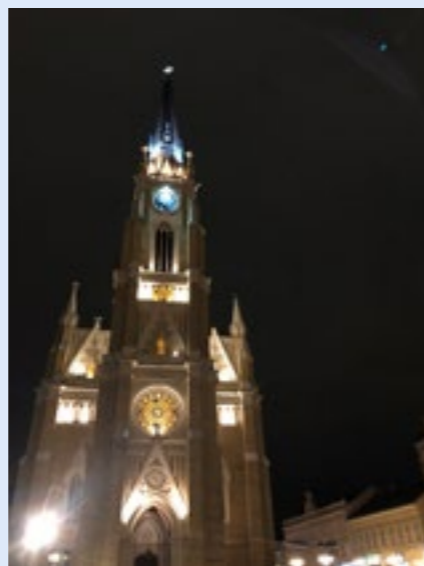
Letos smo se v Novi Sad odpravili v dveh skupinah. Dijaki prvega letnika so bili v Novem Sadu od 5. do 7. aprila, dijaki drugega letnika pa smo Novi Sad obiskali teden pozneje.

Petek se je začel z dolgo vožnjo proti Novemu Sadu, ki je sicer minila hitro, saj smo na avtobusu energično prepevali in se veselili vikenda, ki je bil pred nami. Pred prihodom v mesto smo si ogledali petrovaradinsko trdnjavo, ki ji pravijo tudi Gibraltar na Donavi, opremljena je z znamenito stolpno uro. Trdnjava na vrhu hriba nam je omogočala čudovit razgled na mesto. Sledila sta namestitvev v hotelu in kratek sprehod z vodičem. Ta nas je popeljal po starem mestnem jedru in nam predstavil nekaj znamenitosti tega čudovitega mesta. Po ogledu je sledil težko pričakovani prosti čas.

Naslednje jutro po zajtrku smo se z avtobusom odpeljali proti Paličkemu jezeru in Kelebiji. Tu smo si ogledali lipicance in se lahko peljali s kočijo ali jahali. Nato smo spoznavali znamenitosti mesta Subotice. Za kosilo si je večina privoščila okusne srbske čevapčiče, popoldne pa smo izkoristili vsak po svoje. Nedeljsko jutro se je začelo z zajtrkom in pakiranjem, nato smo se odpravili proti Sremskim Karlovcem. Po ogledu tega mesta pa je sledila vožnja domov.

Zanimiva in zabavna ekskurzija se je prehitro končala in je ne bomo pozabili. Prepričana sem, da se bomo naslednje leto mnogi ponovno odločili za pot v Novi Sad.

Taja Kukavica, 2. c

»Živeti Erasmus«

Erasmus so v celoti financirani evropski projekti in obiski tujih držav. Na to najprej pomisli vsakdo, ko zasliši to ime – starši, dijaki in učitelji. Vsi ga po navadi istovetijo z nečim neinstitucionalnim, vendar prijetnim za udeležence. Za vse druge pa predvsem nekaj motečega za šolski delovni ritem. »Prilepijo ga posameznikom. Pogledajo reportažne fotografije in zaključeno.«

Razpisovalci pritiskajo na prijavitelje projektov, na koordinatorje in udeležence po intenzivnosti in vpetosti vsakega posameznega projekta, nacionalne agencije pa budno gledajo pod izvajalčeve prste, da bi bila res vsa sredstva upravičeno in dosledno razporejena oziroma dodeljena.

Naša šola trenutno zaključuje en projekt (»United Colours of Creativity for Learners' Future«), je na sredini drugega (»School as a launch-pad of your career«) in pričakuje odobritev novega (»Encouraging critical thinking and active citizenship locally and globally«).

V to načrtovanje in dogajanje sem že kar nekaj časa močno vpet in imam posebno priložnost tako »erasmovanja« kakor vpogleda vanj od znotraj, kjer se skriva in čuva njegovo bistvo.

Kaj pa je njegovo bistvo?

Dobiš priložnost druženja z ljudmi iz različnih držav, krajev, okolij. Spoznaš nove in nove ljudi, komuniciraš z njimi, navezuješ stike in se osebno bogatiš. *In situ* spoznaš tudi geografijo, kulinariko, kulturo, šolske sisteme – njihove različnosti, prednosti in pomanjkljivosti. Odkrivaš pestrost drugačnosti, specialnosti, možnosti – dispozicije. Spoznaš, da vse to ne prihaja k tebi samo po sebi, temveč se moraš potruditi za to in delati na tem. Pojavljajo se stvari, lastnosti, veščine, vprašanja in rešitve, o katerih se ti niti sanjalo ni. Začneš razvijati nove veščine. Postajaš bogatejši, kulturnejši in bolj izobražen. Ne štejejo se te udeležbe zaman v tvoj CV (Curriculum vitae) kot mobilnosti ali kratke rezidence.

Vsak takšen projekt terja enormno veliko dela vpletenih nosilcev. Predstavlja negacijo klasičnemu poučevanju *ex cathedra* in prevladujočemu informativnemu učenju. Je življenjska moč sodobnega neinstitucionalnega učenja in vzgoje v najširšem smislu. Odpira povsem nove življenjske in edukacijske ravni in nakazuje pot iz cilindričnega kanala šolskega učenja. Udeležencem je omogočeno oziroma dovoljeno videti najširšo možno paleto znanj in veščin. V dobrem smislu vpliva na razmišljanje in senzibiliteto vpletenih posameznikov. Povezuje ljudi, skupine, skupnosti in države. Ko se te dotakne, nikoli nisi več isti. Postaja del tebe ali še bolje: vživljaš se vanj in odkrivaš, da je vredno sprejeti kreativnejše, bolj odprte učne norme. Zato bi Erasmus zaželel in privoščil vsem in vsakemu. Kajti začenjaš živeti drugače. Začenjaš živeti Erasmus.

Alojz Konec

Estonija

V nedeljo, 7. 4. 2019, smo se podali na pot proti Talinu, kjer smo se pridružili estonski, turški, portugalski in poljski ekipi. Bivali smo v Narvi, ki se že na pogled razlikuje od slovenskih pokrajin.

Kako je potekal naš dan?

Zjutraj smo se zbrali na njihovi osnovni šoli – Narva Vanalinna Riigikool (ki ima sicer 12 razredov) in vsaka od držav je en dan prevzela jutranji program, se predstavila in sledile so povezovalne igre (energizing). Za tem smo se razdelili v mednarodne ekipe in imeli različne delavnice. Glavna tema projekta je bilo gledališče, zato smo med drugim obiskali tudi gledališče Rakvere in videli, kaj se zares dogaja v zaodrju vsake gledališke igre. Najbolj mi je bil všeč večer, ko so vse države predstavljale svoje tipične jedi, za tem pa se je še plesalo. Ogledali smo si mesto Narva, ki ga zaznamuje socialistična arhitektura, zadnji dan pa smo si ogledali še Talin, meni osebno zelo lepo mesto. Najbolj od vsega pa so mi všeč prijateljske vezi, ki so se stkale med nami. A prišel je dan, ko smo se morali posloviti od vse te zabave in druženja. To je bila izkušnja, ki mi bo zagotovo za vedno ostala v spominu.

Nika Kelhar, 2. b

V mesecu aprilu smo štiri dekleta iz drugega letnika s programom Erasmus + odšla na potovanje v Estonijo, ki ga nikoli ne bomo pozabila. Zanimivo je, kako se lahko toliko različnih ljudi poveže tako hitro. Včasih se nam je zdelo, da spadamo skupaj kot koščki sestavljanke, kljub raznolikosti jezikov, narodnosti in kultur. Smešno je, kako je včasih vse, kar smo lahko naredili, le pošiljanje razlomljenih sporočil ali sramežljivi nasmeški. Včasih se zdi, kot da smo z veliko truda našli skupni jezik, ki ga lahko uporabimo, ko smo osamljeni. Ta projekt je vzel stotine različnih ljudi iz različnih držav še pred našo generacijo, in jih povezal. Zdaj nismo več neznanci. Zdi se, kot da smo odkrili svet – saj svet bo namreč ljudje, ki jih nosimo v srcih.

Tamara in Miša, 2. c

Teden v Sloveniji s prijatelji iz Severne Makedonije

Sredi oktobra 2018 smo dijaki 3.c-razreda obiskali makedonske prijatelje v Skopju in pri njih preživeli skoraj cel teden. Skopje smo takrat zapustili z nešteto novimi spomini in mislijo, da se kmalu spet vidimo. Dnevi so se prelevili v mesece in tako je bil kar naenkrat pred nami težko pričakovani 11. marec, ko so nas obiskali dijaki GUC Zdravko Cvetkovski, ki jim po minulih dveh tednih obeh izmenjav zagotovo lahko rečemo prijatelji.

Ponedeljek, ki je bil sicer deževen in precej turoben dan, so naši gostje izkoristili za namestitev in počitek po dolgi poti in seveda nabiranje moči za torkove dejavnosti, ki so vključevale ogled Posavskega muzeja z Viteško dvorano, ki je naše prijatelje pustila povsem brez besed, in obisk Gradu Rajhenburg ter čokoladnice Kunej, kjer je vsak sladkosned prišel na svoj račun. V večernih urah je bil prvič v tednu čas tudi za nekaj zabave in sproščenega druženja. V krškem Mc-ju so cel večer odzvanjale in se prepletale melodije makedonske, slovenske in srbske glasbe, vse dokler nismo utrujeni, a zadovoljni odšli vsak v svojo smer.

V sredo nas je pot peljala na Gorenjsko, kjer nas je na Bledu toplo sprejel otoček sredi jezera. Seveda je bilo treba poskusiti tudi znamenito blejsko »kremšnito« in poslušati Avsenikovo Golico pred ljubko trgovinico s spominki.

Slovenska prestolnica nas je sicer sprejela z nekaj dežnimi kapljami, a se je dan vseeno končal s širokimi nasmehi na obrazu.

V četrtek so si makedonski dijaki ogledali GEN v Krškem, zvečer pa je bila poslovilna zabava. Zadnji dan izmenjave smo izkoristili za raziskovanje Brežic z rahlim pridihom tekmovalnosti – orientacija po Brežicah je še nas, ki smo v Brežicah skorajda vsak dan, naučila nekaj novih dejstev in zanimivosti o mestu. Zadnje atome moči smo izkoristili še za sprehod do Mosteca ter Term Čatež, zatem pa je bil čas za slovo.

Med poplavo objemov so pritekale tudi solze, slišati pa je bilo tudi marsikatero obljubo, da se v prihodnosti zagotovo še srečamo. Tako se je drugi in hkrati zadnji del mednarodne izmenjave za nas, 3. c, zaključil.

Septembra, ko smo se odločali, če želimo sodelovati pri mednarodni izmenjavi ali ne, so na plan prišli različni pomisleki. Imela sem jih tudi sama. Zdaj, ko sta za mano dva čudovita tedna, lahko z gotovostjo trdim, da bi izkušnjo ponovila. Z izmenjavo sem spoznala nove, čudovite ljudi. Spoznala sem novo kulturo, nove kraje iz popolnoma drugačne perspektive, kot bi jih, če bi tja odpotovala sama.

Z dijaki GUC Zdravko Cvetkovski se vsi skupaj zagotovo ne bomo več srečali, a spomini bodo ostali za celo življenje in zame je to tisto, kar zares šteje.

Lucija Arh, 3. c

Ob prihodu prijateljev smo pripravili kratek kulturni program.

Kratka in sladka srbska dogodivščina, 2. del

Naša kratka in sladka srbska dogodivščina, ki se je pričela v jeseni v Srbiji, se je nadaljevala spomladi pri nas. Kljub kratkemu skupnemu času nam bo za vedno ostala v spominu.

Dijaki Prve kragujevske gimnazije so prvi dan spoznali naš način življenja in si tudi ogledali brežiške znamenitosti. Ta dan je vse potekalo sproščeno in tako je bilo vse dni. V soboto smo naše goste popeljali na ogled Bleda in Ljubljane, ki jim je še posebej ostal v lepem spominu zaradi prečudovitega sončnega vremena. Prosto nedeljo smo izkoristili za skupno druženje ob žaru, nogometu, odbojki ... V ponedeljek pa so naši prijatelji iz Srbije spremljali pouk na Gimnaziji Brežice. Prav tako pa smo za njih ta dan pripravili razne delavnice, na katerih so sodelovali vsi; ena izmed zanimivejših je bila po njihovem mnenju delavnica iz umetnosti, ki jo je pripravil prof. Konec. Naše družnje se je počasi približevalo koncu. Zvečer smo zato proslavili še zadnjo skupno noč in se naslednje jutro tudi poslovili.

Kot naši gostje smo tudi mi uživali. Spletli smo številna nova prijateljstva in upamo, da se naše življenjske poti še kdaj križajo. Morda pri nas v Sloveniji, pri njih v Srbiji ali pa kjerkoli drugje.

Andraž Černoga in Urban Učanjšek, 3. a

Obisk francoskih prijateljev

Po mesecih dopisovanja smo končno dočakali 24. marec, ko so po 20-urni vožnji k nam prispeli dijaki iz francoske šole Lycée Alfred de Vigny Loches. Več kot 30 učencev naše šole je vso nedeljo čistilo in pospravljalo bivališča, da so bila nared za naše goste iz Francije.

Ko smo se v ponedeljek vsi zbrali v Brežicah, so se naše skupne dejavnosti začele. Sledilo je učenje slovenskih besed, števil in pesmi, kar se je izkazalo za precej težavno. Nato pa smo se sprehodili po Brežicah, kjer so nam učenci 2. a-oddelka v francoščini predstavili mesto in njegove znamenitosti.

Vsi pa smo se veselili torke, ko smo se odpravili v Ljubljano. Obiskali smo Francoski inštitut in se sprehodili do Prešernovega spomenika. Nato smo se odpeljali še na Bled, kjer smo se slikali za na Instagram, in poskusili blejske kremne rezine. Po napornem dnevu smo se odpeljali nazaj v Brežice, kjer smo

imeli v mladinskem centru prvo skupno zabavo. Vsi smo presenečeni ugotovili, da se znajo naši vrstniki iz Francije zelo zabavati in plesati dolgo v noč.

Ne glede na pozno bedenje so nas naslednje jutro čakale športne igre. Tuja in domača ekipa sta se preizkusili v nogometu, košarki in odbojki. Ker se še nismo utrudili, smo se odpeljali v adrenalinski park Otočec, kjer smo se preizkusili v plezanju. Ne bi našla dijaka, ki ga tistega dne ni nazeblo do kosti. Veter je tako pihal, da se nam je zdelo, da nas bo odpihnilo. Popolnoma premraženi smo se vrnili domov, kjer smo gostom pripravili toplo večerjo.

V četrtek smo Francoze odpeljali v šolo, kjer jih je že čakal avtobus, ki jih je odpeljal v NEK. Ko so se vrnili v Brežice, smo se skupaj odpravili domov, kjer smo jim pomagali pripraviti prtljago za na pot. Nato pa smo se preoblekli v večerne obleke, saj nas je čakala poslovilna zabava. Dolgo v noč smo plesali in se zabavali. Peli smo slovenske in francoske pesmi, nato pa smo zaspali še isti trenutek, ko smo padli v posteljo.

Naslednji dan nas je zbudila budilka, ki je naznanjala, da se poslavljamo. Naše goste smo obložili s slovenskimi specialitetami in jih pospremili v Brežice.

Ko smo v nedeljo na šolskem vrtu nestrpno pričakovali Francoze, nas je bilo kar malo strah, kako se bomo sporazumevali, saj so znani po ne preveč dobrem znanju tujih jezikov, a smo se mnogokrat od srca nasmejali, ko smo jim skušali pojasniti in predstaviti Slovenijo. Bilo je precej naporno, a naš strah je bil odveč, saj so se spletla mnoga prijateljstva, dobili smo nekaj novih sledilcev na Instagramu, predvsem pa smo lahko pilili svoje znanje francoščine.

Veselimo se že oktobra, ko bomo v Francijo odšli mi in pokazali, kaj vse nas je naučila profesorica francoščine Nika Ogorevc.

Manca Simončič, 2. b

Mladi mladim – za zeleno Posavje

Zavedamo se, da je varovanje okolja pomembno za preživetje človeštva. V okviru širšega evropskega projekta Zaveznitvo za mlade smo se na pobudo evropskega poslanca Franca Bogoviča podprojekta Mladi mladim udeležili tudi dijaki Gimnazije Brežice. Soočili smo se s temo varovanja okolja. Osredotočili smo se na ravnanje z odpadki ter oskrbo s pitno vodo. Eden od ključnih ciljev projekta je bil doseči večjo povezanost šol s podjetji. Pogosto se ne zavedamo, da imamo v bližnji okolici podjetja, ki na področju varovanja okolja sodijo v sam svetovni vrh. V Posavju jih deluje kar nekaj. S svojim vsakdanjim delovanjem, projekti in akcijami puščajo v okolju izjemno sled.

Naloga udeleženi v projektu je bila obiskati podjetja in opraviti intervjuje z direktorji ali drugimi zaposlenimi. Podjetja, s katerimi smo sodelovali, so: Komunala Sevnica d. o. o., Komunala Brežice d.o.o., Infra d. o. o., Kostak, komunalno in gradbeno podjetje, d. d., Willy Stadler d. o. o. in HESS d. o. o.

Pri projektu smo sodelovali: Maksi Bogovič, Aja Molan, Lucija Arh, Kristan Kek, Lara Šumlaj, Maša Radanovič, Anja Kmetec, Lorena Šinko, Miha Krivec in mentorici profesorici: Mateja Strnad Zorec in mag. Nina Harapin.

Izvedeli smo veliko zanimivega.

Komunala Brežice se v projektu Zeleno Posavje trudi zmanjšati količino odloženih odpadkov, predvsem biološkega in kosovnega odpada in plastične embalaže. Ena od aktivnosti je ločeno zbiranje kavne usedline, ki bo/je namenjena za predelavo v kompost. V sklopu projekta pa so postavili tudi ulične zbiralnike za odpadno jedilno olje, ki sicer sodi med nevarne odpadke, saj lahko že en liter odpadnega olja onesnaži milijon litrov pitne vode. Kostak občane redno osvešča o pomembnosti varovanja okolja z različnimi projekti v šolah in vrtcih ter preko spletnih strani, publikacij. Spodbuja manjšo porabo plastike, varčevanje z vodo, ločevanje odpadkov in kupovanje domačih proizvodov lokalnih proizvajalcev. Ko smo spregovorili o načrtih za prihodnost, je bilo poudarjeno predvsem redno posodabljanje centra za sortiranje odpadkov, kamor spada tudi sortirnica.

Porabniki storitev Komunale Sevnica so zelo osveščeni o pomembnosti pravilnega ravnanja z odpadki. Imajo možnost vsak odpadek odložiti na ustrezno mesto, kar pomeni, da ni razloga, da odpadki (še vedno) končajo v naravi.

Willy Stadler je podjetje, ki se primarno ukvarja s kovinskimi konstrukcijami – najbolj znani so po sortirnicah za različne vrste odpadkov odlične kakovosti. Leta 2012 so v sodelovanju s Kostakom v Spodnjem Starem Gradu izpeljali gradnjo sortirnice za mešane komunalne odpadke.

V družbi Hidroelektrarne na Spodnji Savi izvajajo nadzorovanje okolja, spremljajo stanje površinskih voda, biosfero, hrup, elektromagnetno sevanje, urejen imajo sistem za ravnanje z odpadki. Odstranjujejo tudi plavje, del tega odstranjujejo pred vsako hidroelektrarno.

Podjetje Infra skrbi, da je vsak projekt v skladu z okoljevarstvenimi zakoni in predpisi. Poudarjajo, da skrbijo za dobro počutje vseh oblik življenja v okolju, ki je še posebej v okolici Vrbine biotsko zelo raznoliko. Zato so tudi zgradili nadomestne vodne habitate, opravili več oblik monitoringa in oblikovali tako imenovane suhe travnike, na katere so presajali rastline, ki bi drugače propadle. Zanimivo je, da se na ta nova področja vračajo živali, ki jih tam že dolgo ni bilo (bobri, labodi). Na področju kmetijstva se ukvarjajo z gradnjo črpališč, ki kmetom omogočajo gradnjo namakalnega sistema in s tem tudi intenzivnejše kmetijstvo.

Varovanje okolja je tema, ki pokriva zelo širok spekter dejavnosti. Tega smo se zavedali že na začetku dela in zato smo poskušali celotno zadevo čim bolj aktualizirati. Pridobili smo veliko novega znanja – seznanili smo se s podatki, kaj Evropska unija načrtuje za prihodnost narave in katera podjetja, ki so del našega vsakdana, imajo največjo vlogo pri varovanju posavskega okolja.

Skozi intervjuje s predstavniki uspešnih posavskih podjetij smo dobili nov pogled na problematiko, bolje smo se seznanili z varovanjem okolja in – kar je najpomembnejše – sodelovanje v projektu nam je omogočilo novo izkušnjo.

Lucija Arh, 3. c

Halloween po slovensko

Ker smo še vedno otroci, in kot je rekla naša razredničarka, da nam gredo bedarije bolje od rok kot testi iz slovenščine, smo se tudi mi udeležili pustnega rajanja, ki ga je organizirala dijaška skupnost. Še posebej nas je podžgalo lansko 2. mesto, letos pa smo želeli seči še više. V resnici je vsak razred pripravil pustno točko, ki jo je nato ocenila zelo stroga žirija.

»Pred nami je olimpijski finale tek na 18 cm za moške. Slovenske barve bo zastopal naš posavski endemit 2. b.« In tako se je tekma začela. Izkoristili smo svoj največji adut- dvojčka, maskoti 2. b. »Zlata medalja je naša! Kakšna drama za Gimnazijo Brežice!«

Borili smo se častno za bogate nagrade:

1. mesto: 2. b »Spermiji« (gratis avtobusni prevoz po Sloveniji)
2. mesto: 1. c »Gradnje Brežice d. o. o.« (kopanje v Termah Čatež)
3. mesto: 2. c »Ti ne poznaš konjev« (gratis kino vstopnica)

2. b prisega, da se bo po hodnikih ponosno šopiril v duhu zmagovalcev. Prav tako smo se že prijavili na prihodnje tekmovanje v maskah. (Prijave zbiramo do 1. 1. 2020.)

Manca Simončič, 2. b

Mladinski mešani pevski zbor Gimnazije Brežice

Na naši gimnaziji že kar nekaj let deluje mladinski mešani pevski zbor. Člani se enkrat tedensko dobivamo na skupnih vajah. Sodelujemo dijaki vseh letnikov, vedno pa smo veseli tudi novih pevcev. Po naši pevski poti nas usmerjata 2 zborovodji: ga. Simona Rožman Strnad in prof. Dejan Jerončič.

Naše vaje so sproščene, saj smo vedno dobre volje. Pri petju res uživamo, sploh ko nam to, kar smo si zadali, uspe. Pevski zbor pa ne obiskujemo samo zaradi petja, ampak tudi druženja in uživanja ob glasbi. Obenem celo leto trdo delamo in pridno vadimo. Letos se nam je v lepi luči uspelo predstaviti na mnogih dogodkih. Peli smo na šolskih proslavah in ob posebnih priložnostih, dlje časa pa smo se pripravljali na regijsko Sozvočenje, Območno revijo mladinskih pevskih zborov ter koncert z Mešanim pevskim zborom Viva Brežice. Vse od začetka šolskega leta pa smo pridno vadili, da smo maja zapeli na letnem koncertu, ki smo ga imeli v gradu Brežice. Temo le-

tošnjega koncerta smo izbrali skupaj, in sicer glasbo iz filmov. Tudi to, da lahko člani sodelujemo pri izbiri programa in pesmi, je še ena lepa lastnost našega zbora. Tokrat smo se spomnili na nekatere otroške risanke in filme. Tako smo več pesmi sestavili v zelo lep, raznolik in zanimiv koncert, ki smo se ga zelo veselili. Dopoldne smo zapeli dijakom prvih in drugih letnikov. Upamo, da smo tudi katerega izmed njih navdušili za zborovsko petje. Tudi popoldne smo v Viteško dvorano pritegnili kar nekaj poslušalcev. Na koncertu smo uživali, na koncu pa bili veseli, da nam je vse to uspelo speljati tako, kakor smo si želeli.

Na žalost je zaključek sezone prišel kar prehitro, a se že veselimo naslednjega leta, ko bomo skupaj z novimi pevci stopali po novi poti in posegali po novih pevskih izzivih.

Maja Lužar in Maja Tomše, 2. c

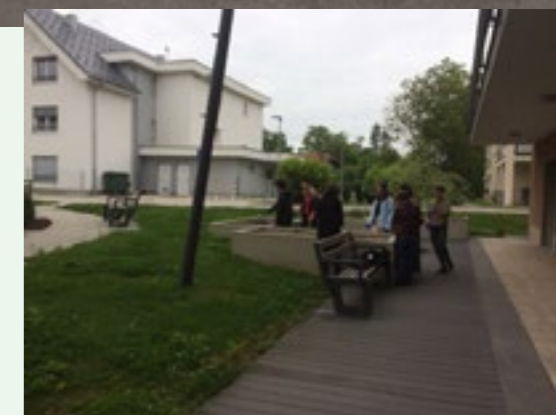
Tudi prostovoljci

Mi nismo le pridni učenci, temveč tudi prostovoljci. Priskočimo na pomoč ljudem v stiski in se zagnani udeležujemo različnih prostovoljskih akcij.

V petek, 17. 5. 2019, smo obiskali Dom upokojevcev v Brežicah. Gimnazija starostnike v omenjeni ustanovi že vrsto let obiskuje, sodeluje pri delavninah in pripravlja zanje krajše kulturne programe. Tokrat smo se skupaj z njimi družili pri različnih aktivnostih. Razdeljeni smo bili v tri skupine. Člani prve skupine so se pogovarjali s starejšimi, ki se spopadajo z demenco, druga skupina je uživala ob igranju namiznih iger, naša skupina pa je bila zunaj, na svežem zraku. Opleli smo gredice. Naslednje trenutke smo preživeli v večnamenskem prostoru, kjer smo sedli v krog s starejšimi in si izmenjevali zgodbe. Mi smo z njimi delili zgodbe iz otroštva, norčije, ki smo jih zganjali, oni pa so nam podali svoje izkušnje, kakšno življenje so imeli, kako je danes drugače kot nekoč ...

Z njimi smo podoživljali težke in srečne trenutke. Cenimo in hvaležni smo, da so nam zaupali svoje zgodbe, saj smo se iz njih mnogo naučili in predvsem spoznali, kot so se izrazili, da je »starost res ena velika žalost« in da moramo živeti ter uživati življenje zdaj, da ne bo potem prepozno. Hvala Domu za upokojevce Brežice in hvala vam, upokojevci, za tako lep sprejem in druženje. Mi smo uživali in upamo si trditi, da ste tudi vi. Veseli bomo, če se še kdaj srečamo.

Hana Habinc, 1. c

Unescov kotiček

Ponosni smo, da je naša šola Unescova šola. V slovensko mrežo je vključenih preko 90 vzgojno-izobraževalnih zavodov, od tega jih je štirideset tudi članov mednarodne mreže. Tudi naša šola je med njimi. Namen šol v Unescovi mreži je prispevati h kakovostnejšemu razvijanju znanja, dela, osebnosti in sreče slehernega posameznika.

Posebno bi se radi zahvalili letošnjim maturantom, ki so v štirih letih obogatili delovanje Unescovih idej na šoli in tudi širše v lokalni skupnosti. Redno smo obiskovali Dom starejših občanov v Brežicah, bolnišnico Brežice in Društvo izgnancev v Brežicah. Zahvala velja **Juliji Laznik, Emi Agnič, Tjaši Antolovič, Nejcju Molanu, Davidu Pozničju, Urški Kozole, Rebeki Kobe, Tjaši Vraničar in Patriku Marčetiču.**

Zdenka Grubič Senica, prof.

Pohvala Maksiju Bogoviču, ki je prejel poseben certifikat za prispevek na konferenci MUN Food Crisis Committee.

Skriti vzhod stereotipov

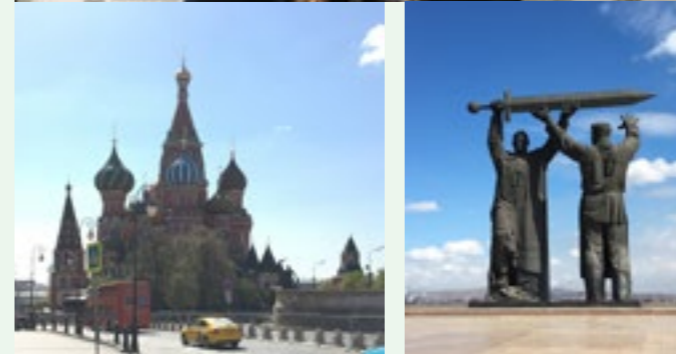
Ruska federacija. Dežela neskončnih ravnin, pšeničnih polj, babušk, rubljev in seveda vodke. Aprila 2019 sva se odpravila na zanimivo pustolovščino v oddaljeno Rusijo in v prej nikoli slišano mesto Magnitogorsk (mesto, malo večje kot Ljubljana). Vedela sva, da se odpravlja v neznano, pravzaprav bi lahko rekli, da sva se odpravila na „pravo rusko fronto“.

Gimnazija Brežice je ena izmed slovenskih Unescovih šol, ki je bila povabljena k sodelovanju na mednarodnem srečanju šol v sklopu projekta Agrosphere 2019, Magnitogorsk. Skupaj s slovensko delegacijo, ki je štela 12 dijakov, smo se 23. 4. 2019 podali v „oni“ svet. Naše opazovanje Zemljinega površja z letala ruske družbe Aeroflot je skupno trajalo 6 ur. Morava reči, da naju je rusko osebje na letalu precej očaralo. Zelo pa sva bila presenečena tudi nad hrano

in pijačo, ki so jo stregli na tem plovilu. Okusi so bili preprosto drugačni. Takoj po pristanku je sledil topel sprejem naših gostiteljev in njihove trde angleščine. Mesto, v katerega smo prišli, je imelo precejšnjo zgodovinsko vlogo med letoma 1939 in 1945. V drugi svetovni vojni je bilo 70 % vsega orožja za Rusijo proizvedenega ravno tukaj (čisto vsak naboj in vsak drugi tank). Potem si lahko predstavljate, kakšen šok sva doživela, ko sva prestopila prag letala in prvič vdihnila ruski zrak. V njem je bilo toliko žvepla in ostalih neprijetnih plinov, da si prebivalec Slovenije niti predstavljati ne more, glede na to, da se pritožuje že, če zavoha kanček dima iz sosedovega dimnika. Ozrla sva se v nebo in nisva točno vedela, kaj vidiva. Oblaki, ki so bili nad mestom, so izžarevali rahlo zelenkasto barvo. Po pojasnilu so nama bili vsi okoljski »pojavi« razumljivi, saj je v Magnitogorsku še vedno veliko industrije težkih kovin. Že v prvem rondoju, v katerega smo zapeljali, je stala ogromna kovinska struktura, ki je ponazarjala parni stroj. Od tam smo lahko videli magnitogorsko pokrajino, ki skozi slovenske

oči ni bila podobna pokrajini. Na zemlji nekaj suhih šopov trave in seveda v radiju 360 ° same tovarne z visokimi dimniki, iz katerih se pogumno vali velika količina dima. Takšna pokrajina ti da res občutiti pravi obraz Rusije, ki je malo bolj skrit pred svetom kot pa Moskva in njena slavna cerkev, na katero se vsak najprej spomni, ko sliši besedo Rusija. Cerkev je res mogočna in neverjetna, nimava kaj reči glede tega, in pa seveda vsa čudesa Moskve, res prečudovito! Ampak prav ta industrijski in obubožani del Rusije izraža njen pravi videz in zelo sva hvaležna in vesela, da sva ga lahko izkusila.

Ves teden sva živela vsak pri svoji družini in preživljala vsakdan najinih ruskih gostiteljev. Okušala sva tradicionalno rusko hrano, poskusila slavno vodko, obiskala grozovit »escaperoom«, se pogovarjala z ruskimi natakarcami kar po slovensko in uporabljala družbeno neprimerne besede (in se potem seveda do solz smejala), se potikala po zelo komunistično urejenem mestu, po programu smo obiskali nekaj ruskih tovarn, sodelovali smo v agrokulturnih debatah in poslušali predavanja doktorjev s tega področja in biologije.

Agrosphere so se udeležili predstavniki Brazilije, Indije, Nemčije, Italije, Kitajske, Kazahstana, Francije in pa veliko predstavnikov iz več delov ogromne Rusije. Midva sva jim predstavila agrokulturo Posavja. Bili so precej navdušeni nad avtohtonim slovenskim vinom – cvičkom. Navdušil pa jih je tudi citat našega bivšega predsednika Janeza Drnovška: »There is nothing to say about cviček, cviček is meant for drinking!«.

Tudi najstniki v Rusiji živijo drugače kot mi. Že država in njen zakomplicirani šolski sistem narekuje težak

tempo. Ampak vseeno najdejo čas za zabavo in dogodivščine. Res, da so vsi rahlo pesimistični, ampak nekako jih razumeva, saj živijo v bistveno slabših razmerah kot naš zahodni svet. Živijo precej preprosto življenje, kar je tudi razlog, zakaj ni takšnega egoizma v družbi, kot ga najdemo pri nas, in zato se je bilo z vsemi zelo prijetno pogovarjati. Takoj ko sva zapustila Magnitogorsk in letela proti Moskvi, sva najina Rusa in njuni družini že močno pogrešala, ker so bili res prijazni, ustrezljivi, in zavrgla sva stereotip o Rusih kot arogantnih ljudeh. Ti družini sta na naju naredili neverjeten vtis in mislim, da jim bova za to vedno hvaležna. Zadnja dva dni smo preživeli v Moskvi, ogledali smo si lahko mesto, do katerega je Napoleon prišel iz daljne Francije in ga našel požganega in zapuščenega. Ravno sva naletela na možnost, da si ogledava tudi vojaško parado ruskih tankov in temu podobnih vozil za metanje bomb, raket ... Prepoznati je bilo pomembnost vojske in oboroževanja za rusko državo, kar je znano tudi iz zgodovine. Mesto res izraža mogočnost ruske civilizacije. Videli smo Putinovo palačo, staro ogromno Stalinovo palačo in ogromno neverjetno oblikovanih zgradb, ki si jih oko še predstavljati ne more. A vendarle sva po enem tednu komaj čakala, da se vrneva v našo državo in vse zgodbe deliva z najinimi najbližjimi.

Domov sva se vračala z novim znanjem, okusom vzhodne stereotipne kulture in z zavedanjem, v kako lepi državi živiva.

Julijan Andrejaš in Maksi Bogovič

Ogled Antigone

V sredo, 3. 4., smo se dijaki 1. in 2. letnika odpravili v Ljubljano na ogled predstave Antigona. Ker je Sofoklejeva tragedija Antigona v prvem letniku ena izmed obveznih knjig za domače branje, nam je bila vsem vsebina predstave dobro znana. V Ljubljani smo pred začetkom igre imeli tudi nekaj prostega časa, ki smo ga preživeli v priljubljenih lokalih. Preden se je dvignila odrska zavesa, smo se vsi zbrali pred Dramo. Profesorice za slovenščino so nam že vnaprej omenile, da bo predstava drugačna, modernejša. In res je bila. Igralci niso uporabljali nobenih rekvizitov, izražali pa so se v modernem jeziku. V vlogah smo prepoznali znane slovenske igralce, med katerimi je bil tudi bivši dijak naše gimnazije Nik Škrlec. Po predstavi so se pevci našega šolskega zbora takoj vrnili v Brežice, saj jih je čakala revija pevskih zborov, kjer so se odlično odrezali. Vsi ostali pa smo v čakanju na avtobuse izmenjali mnenja o predstavi, ki je bila zares posebna. Nekaterim je bila zato bolj všeč, drugim pa malo manj. Gotovo pa si jo bomo vsi zapomnili kot nekaj nenavadnega in novega.

Živa Bratkovič, 1. c

Ozarimo dan

V četrtek, 4. 4. 2019, smo dijaki športnega oddelka Gimnazije Brežice skupaj z uporabniki brežiške enote Ozare Slovenije z akcijo Ozarimo dan praznovali dan za spremembe, njegova rdeča nit je odpravljanje diskriminacije. Delovanje nacionalnega združenja Ozara, ki skrbi za kakovostnejše življenje svojih članov, smo dijaki spoznali že v novembru, ko smo imeli poleg ogleda brežiške enote priložnost prisluhniti tudi trem pretresljivim zgodbam uporabnikov. Ker smo jim tokrat mi želeli predstaviti delček svojega vsakdana, sta bila v ospredju akcije telesna vadba in njen pomen za duševno zdravje in dobro vsakdanje počutje. Druženje je pod vodstvom profesorja Sandija Rašoviča, profesorice Jane Krmpotič in dr. Gordane Rostohar potekalo v športnih prostorih Gimnazije Brežice. S pomočjo plesa, štafet in drugih športnih iger smo se vsi uspeli sprostiti, se bolje spoznali in uživati v medsebojnem druženju. Srečanje smo ob soku in sladica sklenili z nasmehi na obrazih in se soglasno odločili, da ga kmalu ponovimo.

Dea Pacek, 1. dš

Parada učenja

Na deževno sredo, 15. 5. 2019, je v Kulturnem domu Krško dišalo po mladostni energiji, odvijala se je namreč Parada učenja. Tudi naša brežiška gimnazija je aktivno sodelovala ter se predstavila z zelo barvitim spektrom dejavnosti. Dijakinje 2. letnika so prikazale, kaj se dogaja med poukom izbirnega predmeta likovne umetnosti, tako da so narisale tri čudovite portrete dveh brežiških učenek. Pridružila se jim je tudi tačka pomagalka Ami, ki je razveselila vse, predvsem pa otroke. Poleg tega je naša glasbena zasedba na odru pokazala šolski glasbeni talent, sočasno smo pa z videom nakazali, kaj se dogaja v športnem oddelku gimnazije. Na paradi smo si prav tako ogledali na-

stopa prešernih harmonikarjev Glasbene šole Krško ter poslušali nagovore župana Mirana Stanka, direktorice Ljudske univerze Krško Nataše Kršak ter predstavnika Andragoškega centra Slovenije. Društvo za zdravje je prikazalo jutranjo telovadbo, Ekonomska in trgovska šola Brežice humoristični skeč o varni mobilnosti, Ljudska univerza Krško pa folklorni nastop. Razveselili smo se tudi pevskega in plesnega nastopa Osnovne šole Jurija Dalmatina Krško, glasbeno-pevskega nastopa Centra šolskih in občinskih dejavnosti ter VNC Kerinov Grm, pomirjujočega sodobnega plesa Glasbene šole Krško in poskočnega nastopa mažoretke Mažoretnega društva Baton Krško.

Podelili so tudi nagrade nagrajencem natečaja „Učenje razgiba življenje.“ Seveda pa so imeli obiskovalci možnost obiska stojnic, kjer so se poleg Gimnazije Brežice predstavili: AJPES Izpostava Krško, Center Sonček Krško, Univerza v Mariboru, Fakulteta za energetiko Krško, Ekonomska in trgovska šola Brežice, Dom starejših občanov Krško, Galerija Božidar Jakac, GEN energija, Kulturni dom Krško, Mestni muzej Krško, Galerija Krško, Grad Rajhenburg, LIJAMedia, Ljudska univerza Krško, Večgeneracijski center Posavje, Mini kraljestvo, Mladinski center Krško, OŠ Jurija Dalmatina Krško, OŠ Leskovec pri Krškem, OŠ Mihajla Rostoharja Krško, Ozara Sevnica, Planinsko društvo Bohor Senovo, Planinsko društvo Videm Krško, Policijska postaja Krško, Posavski muzej Brežice, Šolski center Krško-Sevnica, Valvasorjeva knjižnica Krško, Zdravstveni dom Krško ter Zveza prijateljev mladine Krško. Otroci, mladostniki in starejši so se lahko iz različnih likovnih delavnic, predstavitev razstav, poteka taborjenja, študijskih programov, izdelkov, igrac, meritve krvnega tlaka in sladkorja ter iger in kvizov veliko naučili. Učenje in ozaveščanje zunaj učilnice na zabaven in družaben način je bil glavni cilj Parade učenja. Kulturni dom Krško je prav vsak zapustil z novim znanjem in nasmeškom na obrazu.

Lea Petretič, 2. c

Lea Petretič, 2. c

V sredo, 15. maja 2019, je Ljudska univerza Krško v avli Kulturnega doma Krško organizirala četrto Parado učenja pod sloganom »Učenje razgiba življenje«.

Parada učenja je potekala na različnih prizoriščih po Sloveniji in ima osrednjo vlogo v Tednu vseživljenjskega učenja, katerega nacionalni koordinator je Andragoški center Slovenije; v Posavju je koordinator Ljudska univerza Krško.

Dijaki in učitelji Gimnazije Brežice smo se dogodka z veseljem udeležili. Mentorji, Alojz Konec, Ema Maček, Sandi Rašovič, Simona Tusun in Tea Habinc, smo v sodelovanju z dijaki prikazali dejavnosti in projekte, ki razgibajo naš šolski vsakdan.

Pri predstavitvi programa gimnazije in športne gimnazije so sodelovali dijaki inovativnega oddelka Živa Bratkovič, Deja Gabron in Rožle Kukovič ter športnega oddelka Laura Šoba in Žan Luka Pohle.

Velike pozornosti mladih in starejših obiskovalcev je bila deležna naša šolska terapevtska psička Ami s spremljevalko Simono. Simona Tusun, profesorica nemškega jezika, in Ami sta članici Slovenskega društva za terapijo s pomočjo psov Tačke pomagalka. Ami pri rednih urah nemščine spremlja pouk in učenje.

Alina Gaja Ošina, Lea Petretič in Ivana Lukić so ustvarjale portrete, za katere sta jim pozirali Nastja Dujakovič in Lena Stipčič.

Naša glasbena skupina je razveselila vse navzoče. Na odru so nastopili Aja Molan (vokal), Lana Žnideršič (klarinet), Bor Mitrovič (trobenta), Matija Preskar (pozavna), Tadej Cizelj (kitara) in Nejc Planinc (diatonična harmonika).

Kljub dežju smo dopoldne preživeli v sončnem razpoloženju.

Tea Habinc, prof.

Podnebni štrajk

15. 3. 2019 smo učenci 1. a in 1. b-razreda izvedli Podnebni štrajk, ki je isti dan potekal tudi po celem svetu. Idejo, da protest prenesemo tudi v Brežice, sta nam v okviru Unesca predstavili profesorici Zdenka Senica Grubič ter Elica Tomše. Ker je bil predlog sprejet z velikim navdušenjem, smo se pri pripravah morali kar podvizati, saj nismo imeli veliko časa. Začeli smo pripravljati plakate in program, da bi popestrili dogajanje in še bolj ponazorili posledice, ki nas

čakajo zaradi naše nepremišljenosti glede varovanja okolja. Razdelili smo si še vloge in čakali dan protesta.

Tistega dne je pouk sprva potekal kot običajno, po malici pa smo se zbrali pred šolo in pod vodstvom profesorja Boštjana Špilerja izvedli generalko. Tu se nam je pridružilo še nekaj osnovnošolcev. Po končani generalki se je naš protest lahko uradno pričel. Najprej smo se odpravili do glavne ceste, kjer bi nas ljudje lahko bolje opazili; spotoma so se nam priključili še učenci iz ETrš Brežice, nato pa smo se ustavili pred Občino Brežice – našo končno postajo.

foto: Rok Retelj

Tam smo pričeli s programom, ki ga je izvedlo nekaj naših učencev. V tem delu smo opozorili, kakšne so morebitne posledice onesnaževanja, in povedali svoje zahteve. Temu je sledil pogovor o razumevanju le-tega za okolje. V manjših skupinah smo se pogovarjali o rešitvah – kako bi sami prispevali svoj delež za skrb okolja.

S sabo smo prinesli tudi velik bel karton, na katerega je po en član iz vsake skupine zapisal skupinske ideje, marsikateri pa jih je še popestril z manjšo ilustracijo. Na kartonu je začelo zmanjkovati beline, s tem pa je tudi prišel čas za naš odhod proti šoli, kjer nas je čakala še zadnja šolska ura. Spotoma smo peli še pesem Marjana Smodeta Mrtva reka.

Ta dan nas je obogatil z znanjem in zavedanjem, da moramo za svoje okolje skrbeti v zameno za vse dobrine, ki nam jih ponuja. A najpomembnejše: vedeli smo, da smo naredili nekaj dobrega tako zase kot za okolje.

Anja Pirc, 1. b

Veleposlanice, ki omogočajo boljši jutri

Če se kdaj rahlo poglobimo v zgodovino človeka, če odgrnemo le vrhno plast uganke preteklega časa, kaj hitro ugotovimo, da so bile ženske v politiki in družbi vedno zelo slabo zastopane. Na žalost je tako v mnogih državah še danes. K izboljšanju položaja žensk v politiki in diplomaciji pripomorejo tudi ženske, ki po celem svetu delujejo kot veleposlanice različnih držav. Slovenija ima po svetu 37 vodij diplomatskih predstavništev, med njimi je 14 žensk, ki se te problematike močno zavedajo. Torej je ženskih veleposlanic veliko manj od moških. Verjetno je tako tudi tam, kjer so prisotni slovenski diplomati in diplomatke (npr. v EU in OZN). Ministrstvo za zunanje zadeve si prizadeva ozaveščati o tej problematiki tudi mlade, zato je na pobudo državne sekretarke ge. Simone Leskogar nastal projekt Mlade veleposlanice.

Projekt spodbuja in ozavešča mlade o vlogi žensk v diplomaciji in politiki in nam predaja sporočilo, da je skrajni čas, da so ženske v politiki zastopane enakovredno in da si moramo svoje mesto na omenjenih področjih izboriti same.

V projektu sodeluje 10 dijakinj iz cele Slovenije, med njimi sva tudi Lucija Arh in Lia Zorko iz naše šole. Izbrane smo bile na podlagi natečaja. Napisati smo morale esej z naslovom »Zakaj je pomembno, da je več žensk aktivnih v mednarodni skupnosti in v mednarodnih odnosih, vključno z diplomacijo?«

Celoten projekt zajema 6 dogodkov, ki vključujejo dejavnosti na različnih ministrstvih in državnih uradih. Vsaki izmed sodelujočih je bila kot mentorica dodeljena tuja veleposlanica, s katero bo vsaka preživela en delovni dan, spoznala njeno delo in vlogo v mednarodnih odnosih. Nama sta bili dodeljeni veleposlanici Severne Makedonije, ga. Suzana Zelenkova in Tanja Miškova, ki trenutno deluje v Sloveniji.

Izredna priložnost v okviru projekta pa je bilo zagotovo tudi povabilo na sprejem princa Edwarda, grofa Wesseškega, s strani britanske veleposlanice Sophie Honey, ki je Slovenijo obiskal v času kraljičinega rojstnega dne in ga z nami tudi proslavil na rojstnodnevni zabavi na Ljubljanskem gradu v torek, 14. maja. Z njim sva se imeli priložnost rokovati in izmenjati nekaj besed, sam pa je omenil tudi, da je nad Slovenijo navdušen.

Projekt Mlade veleposlanice lahko označiva kot čudovito priložnost, ki ponuja veliko novih izkušenj in znanja ter razumevanja. Iz njega je razvidno, da se stvari in mišljenje v Sloveniji pomikajo v pravo smer. Slovenski politiki se zavedajo, da je skrajni čas, ko morajo ženske imeti enako možnost za uspeh v politiki in diplomaciji, kakor jo imajo tudi moški.

Lia Zorko in Lucija Arh

Prebujena spoznanja

Letošnje šolsko leto je na gimnaziji ponovno zaživel dijaški gledališki klub. Pobudo zanj so dali predvsem dijaki 3. in 4. letnika, ki so pred slovesom od šole želeli ustvariti predstavo v lastni režiji. Pri izbiri sta nam na pomoč priskočili predstavnici JSKD Območne izpostave Brežice Lučka Černelič in Simona Rožman Strnad, ki sta dijakom v sodelovanju s Slovenskim mladinskim gledališčem sprva priskrbeli igro z živahno mladinsko tematiko, s katero se je klub ukvarjal dobra dva meseca, a so si na koncu premislili, saj so dobili zagon, da sami napišejo nekaj popolnoma drugačnega in svojega. Scenarij, eden redkih, napisanih s strani dijakov v vsej gimnazijski zgodovini.

Patrik Marčetič je prevzel odgovornost za režijo in skupaj z ostalimi 12 skrbno izbranimi člani igralske in tehnične zasedbe začel ustvarjati popolnoma novo zgodbo. Z njo smo se prijavi na festival mladinskih gledaliških, lutkovnih in glasbenih skupin Vizije. Za osrednja junaka igre smo izbrali dva največja ustvarjalca slovenske književnosti, Franceta Prešerna in Ivana Cankarja. Po motivih njunih del in ob prebiranju njunih življenjepisov je nastala zelo zrela in domiselna predstava z naslovom Prebujena spoznanja, ki je Prešerna in Cankarja kljub časovnemu zamiku soočila v medsebojnem dialogu in tako iz drugačnega zornega kota predstavila njuna razmišljanja, tako umetniška kot čustvena, ter njuna spoznanja o lastnem prispevku slovenskemu narodu in zgodovini.

Premierno uprizoritev smo z dijaki izvedli 7. 2. 2019 v brežiškem Domu kulture, dan pred Prešernovim praznikom, in sicer v dopoldanskem času za dijake ter v popoldanskem času za javnost. Iz vseh strani smo doživeli prijeten in pozitiven odziv, ki nam je dal še več zagona za naprej. Ponovno smo predstavo izvedli 5. 3. 2019 za dijake brežiške ekonomske in vzgojiteljske šole ter zunanjo strokovno ocenjevalko Vizij, gospo Mojco Redjko, ki pa je kljub izkazanemu splošnemu zadovoljstvu in podpori v tekmovalnem delu, žal, nismo prepričali. A ker so poetične besede na odru čedalje bolj tekle in ker je med igralsko zasedbo, režiserjem in mentorico nastala prav "posebna vibra", smo se odločili predstavo uprizoriti še za krško občinstvo v Kulturnem domu Krško.

Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili ravnatelju, tajnici, Območni izpostavi JSKD, KUD Franjo Stiplovšek, Domu kulture Brežice in Kulturnemu domu Krško, profesorjem slovenščine, likovne umetnosti in dijakom, ki so nam tako ali drugače priskočili na pomoč in stali ob strani pri izvedbi in ustvarjanju predstave. Prav tako so se vsi dijaki gledališkega kluba pred izvedbo zadnje uprizoritve imeli možnost udeležiti še delavnic z Nikom Škrlecem (tudi bivšim dijakom naše šole, sedaj že uveljavljenim igralcem in TV-voditeljem), ki nam je dal kar precej koristnih nasvetov za prihodnje ustvarjanje in obljubil, da se gotovo še kaj vidimo tudi v prihodnjem šolskem letu in na naslednji predstavi, ki smo jo po tistem že izbrali, in za katero obljubimo, da bo živahnejša in za publiko zabavnejša. Naslova seveda še ne izdamo, vabimo pa vse igre željne, da se nam pogumno pridružijo.

Se vidimo v novem šolskem letu!

Mentorica Nika Ogorevc

Letošnji maturanti

4. a

4. b

4. c

4. d

Biologija

Poglobljeno in razširjeno v biologijo – uspešne na državnem tekmovanju

Tudi v letošnjem šolskem letu so se dijaki Gimnazije Brežice uvrstili na državno tekmovanje iz biologije. Za prve in druge letnike je bila izbrana dodatna tema o mikroorganizmih, za tretje in četrte letnike pa so bile naloge sestavljene iz celotne učne snovi.

Mikroorganizmi so majhni, očesu nevidni organizmi, ki so za človeka zelo pomembni. Srečamo jih v vsakdanjem življenju, ne da bi se tega zavedali. Vlogo imajo pri pridobivanju naše hrane, izdelovanju človeških beljakovin, razkrojevanju organskih snovi ter tudi pri povzročanju bolezni. O vseh značilnostih, vlogah mikroorganizmov in virusov ter celostnem razumevanju bioloških vsebin so se dodatno izpopolnjevale Taja Kukavica, Veronika Kelher, Manca Žagar in Tinkara Robek.

V soboto, 23. 3. 2019, so se udeležile državnega tekmovanja iz biologije na Fakulteti za naravoslovje in matematiko v Mariboru in se odlično uvrstile. Najbolje je uspelo **Taji Kukavica iz 2. c**, ki je osvojila zlato priznanje, **Veronika Kelher (2. c)**, **Manca Žagar (4. d)** in **Tinkara Robek (1. a)** pa so osvojile srebrno priznanje.

Vsem iskreno čestitamo in želimo, da bi bilo takšnih uspehov še več.

Veronika Kelher, 2. c

Geografija

GEOGRAFSKO TEKMOVANJE 2019 - zlato priznanje Urbana Učanjška na državnem tekmovanju v Podčetrtku!

Letošnje geografsko tekmovanje za dijake in učence, ki ga v sodelovanju s šolami vsako leto organizira Zavod Republike Slovenije za šolstvo, je bilo posvečeno **migracijam**. Poleg preverjanja teoretičnega znanja na dano temo pa se morajo tekmovalci preizkusiti še v uporabi kartografskega gradiva in se znajti v pokrajini, se v njej orientirati, jo natančno opazovati in jo vrednotiti.

Šolsko tekmovanje je potekalo januarja. Udeležilo se ga je 56 naših dijakov, 24 jih je osvojilo bronasto priznanje, in sicer: **Lina Buršič, Andraž Černoga, Tinkara Jene in Urban Učanjšek iz 3. a, Nik Jeromel iz 4. c, Nina Kunej, Janja Kvenderc in Julija Laznik iz 4. a, Matic Antolovič in Jakob Stopinšek iz 2. d, Katja Resnik iz 3. b, Domen Bogovič, Nejc Pesjak, Luka Gorjan, Janez Urban Nepužlan, Zala Rostohar in Marko Obradović iz 2. a, Matija Preskar, Manca Simončič in Katarina Ivančič iz 2. b, Danej Dremelj iz 1. a, Eva Prša in Lana Žnideršič iz 1. b ter Teja Černelič iz 4. d**. Na področno tekmovanje, ki je marca potekalo v Črnomlju, se je uvrstilo najboljših 6 dijakov, in sicer: **Nik Jeromel, Lina Buršič, Nina Kunej, Urban Učanjšek, Julija Laznik in Katja Resnik**. Tam so vsi osvojili srebrno priznanje; Urban pa se je uvrstil tudi na državno tekmovanje. To je aprila potekalo v Podčetrtku. **Tudi tam se je Urban odlično odrezal in osvojil zlato priznanje!**

Vsem tekmovalcem iskreno čestitava, zlasti nosilcu zatega priznanja, saj veva, da so v uspeh vložili veliko truda in časa.

Profesorja mentorja Boštjan Špiler in Ema Maček

Lego masters

V četrtek, 11. 4. 2019, je na Fakulteti za elektroniko v Ljubljani potekalo tekmovanje Lego masters, katerega sta se iz naše šole udeležili dve skupini, in sicer so to dijaki: **Lea Petretič, Lan Žičkar in Alja Baškovec** (skupina z imenom robota KOBILA) ter **Matic Senica in Nejc Brenc** (ime robota GIB). Lego masters je tekmovanje, kjer vsaka skupina poskuša izpopolniti tako zgradbo svojega robota kot njegov program, da najučinkoviteje in najhitreje opravi poligon. Letošnji izziv sta bila poleg prepoznavanja in pomnjenja barv klanec ter prekucna klančina. Obe skupini sta se letos prvič udeležili tekmovanja in sta napredovali v drugi krog, kjer pa sta bili v naslednjem spopadu, na žalost, poraženi. Tudi smole s programom in računalniki ni manjkalo, brez tega bi zagotovo dosegli še kaj več. A navsezadnje je največji dosežek, ki smo ga dijaki na tekmovanju osvojili, znanje. Vsi pa vedite, da se bo Kobilica naslednje leto zagotovo vrnila.

Lea Petretič, 2. c

Kemija

Če bi na naši šoli dijake vprašali, kateri je njihov najljubši predmet, bi se nas zagotovo veliko odločilo, da je to kemija. Ni čudno, saj so ure kemije zelo zanimive, poleg učenja teorije opravimo tudi veliko laboratorijskih vaj. To je tudi razlog, da se vsako leto na tekmovanje iz kemije prijavi veliko dijakov.

V ponedeljek, 11. marca 2019, je na Gimnaziji Brežice potekalo šolsko tekmovanje iz znanja kemije za Preglove plakete. Za organizacijo šolskega tekmovanja je poskrbela profesorica Nada Mandič. Od 44 dijakov, ki so se tekmovanja udeležili, je bronasto Preglovo plaketo prejelo 12 dijakov: **Nina Bobnič, Zala Kek, Matevž Maček, Tinkara Robek, Neja Lesinšek, Črt Pinterič, Andraž Černoga, Urban Učanjšek, Tinkara Jene, Luka Račič, Primož Bogner in Julija Filipič**.

Devet najboljših tekmovalcev se je udeležilo državnega tekmovanja, ki je potekalo 11. maja 2019 v Ljubljani. Kljub zelo zahtevnim nalogam je pet dijakov naše šole prejelo srebrno Preglovo plaketo: **Neja Lesinšek, Urban Učanjšek, Andraž Černoga, Tinkara Jene in Primož Bogner**. Na poti v Ljubljano nas je spremljala naša mentorica in profesorica kemije Mateja Strnad Zorec.

Tinkara Jene, 3. a

Matematika

Matematično tekmovanje 2018/2019

V četrtek, 21. 3. 2019, je na gimnaziji potekalo šolsko tekmovanje iz matematike. Tekmovanja se je udeležilo 107 dijakov, in sicer 26 dijakov 1. letnika, 34 dijakov 2. letnika, 20 dijakov 3. letnika in 27 dijakov 4. letnika. Bronasto priznanje je osvojilo 37 dijakov, 2 najboljša pa sta se udeležila državnega tekmovanja.

Prejemniki **bronastega priznanja**:

Ema Lea Zorko (1. c), Vesna Poznič (1. a), Nina Bobnič (1. a), Živa Bratkovič (1. c), Klara Omerzu (1. a), Lovro Sikošek (1. a), Maruša Vogrinc (1. a), Leila Mokrovič (1. b), Marko Molan (1. b), Lana Žnideršič (1. b), Maja Brečko (2. a), Lucija Ogorevc (2. a), Luka Gorjan (2. a), Stella Glogovšek (2. a), Lea Petretič (2. c), Nejc Pesjak (2. a), Tit Kvenderc (2. d), Jošt Bibič (2. a), Lea Petrišič (2. a), Manca Simončič (2. b), Janez Urban Nepužlan (2. a), Julijan Andrejaš (3. a), Aleksander Bajc (3. a), Urban Učanjšek (3. a), Nika Pavlič (3. c), Gašper Žmavc (3. b), Tinkara Jene (3. a), Jedert Jevševar (3. a), Primož Bogner (4. c), Nik Jeromel (4. c), Jakob Planinc (4. b), David Poznič (4. b), Sven Kozole (4. b), Gal Resnik Poljašević (4. d), Nik Reberšek (4. b), Luka Račič (4. a) in Ksenija Kržan (4. d).

V soboto, 13. 4. 2019, je na Šolskem centru Novo mesto potekalo državno tekmovanje iz matematike, na katerega sta se uvrstila tudi 2 dijaka naše gimnazije.

Oba sta se odlično odrezala, saj sta oba osvojila srebrno priznanje.

Prejemnika **srebrnega priznanja** (na državni ravni) sta **Vesna Poznič, 1. a, in Primož Bogner, 4. c.**

Vsem prejemnikom priznanj iskreno čestitamo!

Za aktiv matematikov
Barbara Valentinčič Barlič

Slovenščina

Tudi letos so dijaki naše šole sodelovali na **Cankarjevem tekmovanju** in razmišljali o dediščini identitete.

Tekmovalci 1. in 2. letnika so prebrali Cankarjeve Podobe iz sanj in Gverilce Polone Glavan, tekmovalci 3. in 4. letnika pa so spoznavali Cankarjeva dela: Knjiga za lahkomišelnice ljudi, Krpanova kobila, Martin Kačur in Tujci.

Decembra je naš aktiv slovenščine organiziral šolsko tekmovanje, na katerem je sodelovalo 18 dijakov, 13 pa se jih je januarja udeležilo območnega tekmovanja v Novem mestu.

Dijaki so morali pokazati samostojno branje in razumevanje prebranih del tako, da so pisali spis na objavljeno književno temo, ki so jo problemsko obravnavali.

Bronasto priznanje so prejele: **Kaja Dobrovnik, Leila Mokrovič, Anja Pirc, Eva Prša, Hana Škrinjar, Zala Rostohar, Maja Lužar, Maja Tomše, Tinkara Jene, Lucija Arh, Nina Krejan, Lara Šoštar Pribožič in Tjaša Antolovič.**

S srebrnim priznanjem se ponašajo **Kaja Dobrovnik, Eva Prša, Zala Rostohar in Tinkara Jene.**

Vsem tekmovalcem, še posebej dobitnikom priznanj, še enkrat čestitamo. Veseli smo, da mladi berejo in razmišljajo o dobrih knjigah.

Aktiv slovenistik

Nemščina

Državno tekmovanje iz nemškega jezika

Tudi letos se je 7 dijakov drugega in 5 dijakov tretjega letnika Gimnazije Brežice udeležilo šolskega tekmovanja v znanju nemškega jezika. Dijaki so reševali naloge bralnega razumevanja, jezikovne strukture in napisali krajši sestavek. Tekmovanje je trajalo 60 minut, uspešni pa so bili 3 dijaki, ki so prejeli bronasto priznanje in se tako uvrstili na državno tekmovanje.

Državno tekmovanje je bilo 5. februarja na Srednji ekonomski šoli in gimnaziji Maribor. Tu so dijaki poleg nalog za bralno razumevanje in jezikovne strukture pisali tudi spis. Reševanje nalog, ki jih je pripravila državna tekmovalna komisija, je trajalo 120 minut.

Vsi trije dijaki – **Rok Novak iz 2. d, Lara Volčanšek Koprivnik iz 2. c in Lea Lukavica iz 3. b** – so prejeli srebrno priznanje.

Poročilo o Bralnem tekmovanju Centra Oxford v znanju nemščine v šolskem letu 2018/2019

V šolskem letu 2018/2019 je potekalo 19. bralno tekmovanje Centra Oxford v znanju nemščine. Šolsko tekmovanje je bilo 3. decembra 2018 v Gimnaziji Brežice, sodelovalo je 35 tekmovalcev vseh letnikov, ki so osvojili 27 bronastih priznanj.

Bronasto priznanje so prejeli:

Primož Bogner, Domen Bogovič, Maja Brečko, Lina Buršič, Kaja Čakar, Lara Drugovič, Deja Gabron, Stella Glogovšek, Luka Gorjan, Nik Jeromel, Evelina Keber, Eva Kozinc, Tjaša Kurajič, Lucija Ogorevc, Lea Petrišič, Maša Radanovič, Zala Rostohar, Nuška Semenič, Anja Švajger, Neža Uršič, Maruša Vogrinc, Tjaša Vraničar, Katja Zobarič (mentorica: *Renata Gavranič*),

Tjaša Horžen, Nika Kelhar, Manca Simončič iz 2. b (mentorica: *Mateja Raušl*) in

Ivana Ocvirk (mentorica: *Simona Tusun*).

Poročilo o Bralnem tekmovanju Epi Lesepreis

V šolskem letu 2018/2019 je med 11. in 15. 3. 2019 na naši šoli potekalo bralno tekmovanje Epi Lesepreis. Dijaki so morali prebrati dve knjigi, udeležilo pa se ga je 5 dijakov.

Zlato priznanje je prejela:

Julija Marolt, 1. b

Srebrno priznanje so prejeli:

Bor Mitrovič iz 1. b ter Katarina Ivančič in Nika Kelhar iz 2. b.

Priznanje za sodelovanje je prejela

Ivana Lukič, 2. b.

Mednarodno tekmovanje v znanju nemškega jezika

Mednarodnega spletnega tekmovanja „Best in Deutsch“, ki je potekalo 23. 11. 2018, se je udeležilo 3052 srednješolcev iz 11 evropskih držav. Med njimi je bilo tudi 18 dijakov **Gimnazije Brežice**. Dijaki so pokazali svoje znanje v slušnem in bralnem razumevanju, dokazati pa so se morali tudi v znanju nemške slovnice. Odlično **4. mesto** je med vsemi tekmovalci zasedla naša dijakinja **Lea Lukavica** pod mentorstvom Simone Tusun. Diakinja si je tako prislužila dvotedenski jezikovni tečaj *European Summer School Prague* in denarno nagrado. Gimnazija Brežice je osvojila **1. mesto v državi ter 11. mesto izmed 243 srednjih šol v Evropi.**

Aktiv nemškega jezika

Angleščina

Šolsko tekmovanje iz znanja angleškega jezika za dijake 2. letnika

9. 4. 2019 je na naši šoli potekalo šolsko tekmovanje iz znanja angleškega jezika za dijake 2. letnika. Udeležilo se ga je 12 dijakov. Najboljših prvih pet mest so zasedli: **Sara Zofič, Zala Roguljič, Matic Antolovič, Tina Rupar, Zala Reberšak ter Tjaša Kurajić.**

Državno tekmovanje iz znanja angleškega jezika

Gasper Košenina, Gaja Alina Ošina ter Miša Rožman Atelšek iz 2.c-oddelka so osvojili srebrno priznanje na državnem tekmovanju.

Tekmovanje iz znanja angleškega jezika za dijake 3. letnika

Šolsko tekmovanje je potekalo 18. 12. 2018. Najuspešnejših 6 od 19 sodelujočih se je uvrstilo na **regijsko tekmovanje** v Novem mestu 4. 2. 2019, in sicer: **Maša Suša, Konstantin Kuzmanovič in Nina Krejan, 3. c, ter Andraž Černoga, Maša Radanovič in Aleksander Bajc iz 3. a.**

Na **državno tekmovanje**, ki je potekalo 18. marca 2019 v Kamniku, se je po uspehu na šolskem in regijskem tekmovanju uvrstila **Maša Suša**, dijakinja 3. c, ki je osvojila **bronasto priznanje.**

Bralno tekmovanje Bookworms

Bralnega tekmovanja Bookworms se je udeležilo 51 dijakov. Priznanja so prejeli:

1. a: **Nina Bobnič;**

1. b: **Lea Volk, Aurora Šintič;**

1. c: **Živa Bratkovič, Lucijan Gabrič, Luka Hrovatič, Rebeka Hudohmet, Sara Krejačič, Lea Motoh, Iza Žičkar;**

2. a: **Domen Bogovič, Maruša Bračun, Maja Brečko, Maruša Ferenčak, Stella Glogovšek, Luka Gorjan, Tjaša Kurajić, Maruša Lipej, Iva Močan, Janez Urban Nepužlan, Marko Obradovič, Lucija Ogorevc, Lea Petrišič, Lara Premelč, Ana Radić, Zala Reberšak, Zala Roguljič, Zala Rostohar, Veronika Strnad;**

2. b: **Jerneja Šribar, Manca Simončič, Urban Marolt, Leja Lopatič, Tjaša Horžen, Patrik Ganc;**

2. c: **Žan Umek, Lea Petretič, Eva Krošelj, Veronika Kelher;**

2. d: **Aljaž Denžič, Maja Glogovšek, Ivana Ocvirk, Tina Rupar, Jakob Stopinšek;**

4. a: **Tinkara Simončič, Ema Agnič, Tjaša Antolovič;**

4. d: **Evelina Keber, Eva Kozinc, Neža Škoda, Katja Zobarič.**

Bralno tekmovanje Epi Reading Badge

Bralnega tekmovanja Epi Reading Badge pa se je v šolskem letu 2018/2019 udeležilo 31 dijakov.

Zlato priznanje sta prejeli:

1. c: **Rebeka Hudohmet** in

2. b: **Nika Kelhar.**

Srebrno priznanje so prejeli:

1. a: **Matija Bedrač;**

1. b: **Bor Mitrovič, Tjaša Starc, Julija Marolt;**

1. c: **Iza Žičkar;**

2. a: **Tjaša Kurajić, Lea Petrišič;**

2. b: **Leja Lopatič, Ivana Lukić, Katarina Ivančič;**

2. c: **Miša Rožman Atelšek, Neja Vidmar, Lara Koprivnik Volčanšek, Lea Petretič;**

2. d: **Rok Novak, Ivana Ocvirk, Tadeja Osojnik, Pia Pirc, Katarina Planinc, Tina Rupar, Jakob Stopinšek.**

Priznanje so prejeli:

1. a: **Kiara Prugovečki, Jana Vujanovič, Lina Bertol;**

2. d: **Matic Antolovič, Aljaž Denžič, Val Rožman, Klara Sagernik, Jernej Selak.**

Spletno tekmovanje iz angleščine

BEST IN ENGLISH

Tudi letos so se dijaki 1., 2., 3. in 4. letnika udeležili spletnega tekmovanja iz angleščine **Best in English**. Tekmovanje je potekalo 30. novembra 2018, udeležilo pa se ga je 81 dijakov. Na tekmovanju je sodelovalo 922 šol iz 30 držav. Skupno so se dijaki Gimnazije Brežice uvrstili na odlično 62. mesto. Naša najboljša dijakinja, **Katja Zobarič**, se je uvrstila na 300. mesto med 21110 tekmovalci.

Dobrodelna prireditev

V četrtek, 25. 4. 2019, je v Domu kulture Brežice potekala dobrodelna prireditev **Vsak trenutek je zgodba**. Program je bil plesno in pevsko obarvan, saj so nastopili plesalci Plesnega društva Imani, s petjem pa so prireditev popestrile Maruša Ferenčak, Martina in Morena Olić ter Živa Strgar. Zbrana sredstva so namenjena devetim dijakom naše šole, ki potujejo junija na tekmovanje v znanju **The World Scholar's Cup** v Peking.

Tekmovanja se bodo v času od 18. 6. do 29. 6. 2019 udeležili: **Lan Žičkar, Klara Drmaž (2. b), Hana Sambunjak (1. b), Maruša Ferenčak, Tjaša Kurajić (2. a), Andraž Černoga, Maša Tekavčič, Anja Kmetec (3. a) in Miša Rožman Atelšek (2. c).**

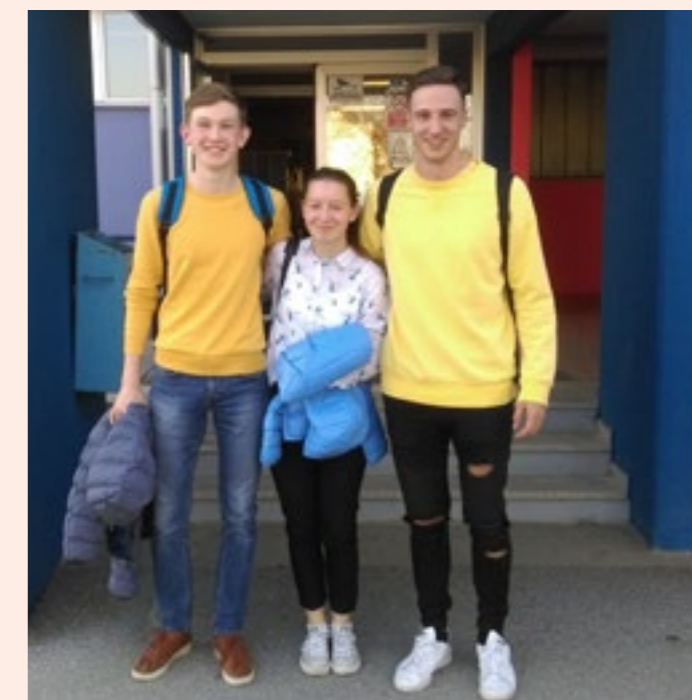
Aktiv anglistk

Zgodovina

V soboto, 30. 3. 2019, smo se s tremi najuspešnejšimi dijaki na šolskem zgodovinskem tekmovanju odpravili na državno tekmovanje v Mursko Soboto. Tam so dijaki najprej opravili pisni del, nato pa še skupaj terenski del tekmovanja. Po razglasitvi sta **Nik Rožman** in **Nina Krejan** osvojila **zlati priznanji**, **Urban Učanjšek** pa srebrno. Nekaj tednov kasneje pa je tudi **Urban**, po uspešno sprejetem ugovoru, **prišel do zlatega priznanja** in tako dopolnil zlati trojček. **Ekipno so zasedli izvrstno tretje mesto.**

Iskrene čestitke dijakom za izkazano znanje!

Mentor Marsel Hotić, prof.

Atletika & gimnastika

V torek, 7. 5. 2019, se je atletska reprezentanca Gimnazije Brežice udeležila **področnega atletskega posameznega tekmovanja za srednje šole v Novem mestu**. Dan so naši atleti zelo uspešno končali in domov prinesli veliko medalj. **Srebro so osvojili: Leila Mokrovič, 1. b (tek na 400 m), Jernej Selak, 2. d (skok v višino), Nika Herakovič, 3. b (skok v višino), zlato pa je osvojil Tomaž Sešlar, 1. d (tek na 2000 m).**

Vse pohvale tudi ostalim sodelujočim: **Gaji Pintarič, Zali Kek in Karli Maček (1. a) ter Maji Glogovšek (2. d).**

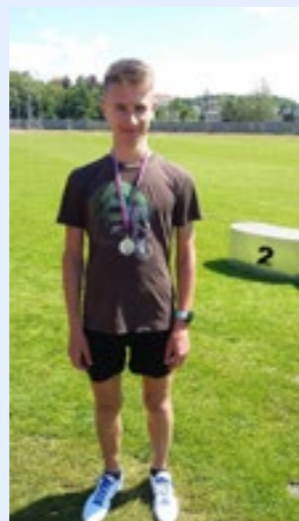
V ponedeljek, 6. 5. 2019, je **Manca Žagar iz 4. d dosegla prvo mesto v skoku v višino v Ljubljani**. Področnega prvenstva v Novem mestu se ni mogla udeležiti zaradi mature. Čestitke!

Nika Herakovič, 3. b, – skok v višino

Leila Mokrovič, 1. b, – tek na 400 m

Tomaž Sešlar, 1. d, – tek na 2000 m

Jernej Selak, 2. d, – skok v višino

Nika Herakovič 3. b (1. mesto – skok v višino) in Manca Žagar 4. d (2. mesto – skok v višino)

V sredo, 15. 5. 2019, so se prejemniki medalj na področnem tekmovanju udeležili **finalnega državnega atletskega posameznega tekmovanja za srednje šole v Mariboru**. Tudi ta dan smo kljub deževnemu vremenu dosegli odlične rezultate, saj sta najboljši skakalki v višino dijakinji naše gimnazije. **Državna prvakinja v skoku v višino je postala Nika Herakovič iz 3. b, drugo mesto pa je pripadlo lanski zmagovalki Manca Žagar iz 4. d.**

Tekmovanja se je udeležil tudi Tomaž Sešlar, 1. d. Ponosni smo na vse rezultate udeležencev tekmovanja.

Tudi športna gimnastika ima na naši šoli tradicijo. Redno sodelujemo na državnih šolskih tekmovanjih v ženski in moški konkurenci. Poleg telovadbe na orodju so priljubljeni tudi akrobatika in skoki z male prožne ponjave. V letošnjem letu bi izpostavili **1. mesto v športni gimnastici**, ki ga je osvojil **Tim Jambriško iz 1. d (športni oddelek)**, ekipno pa so dijaki **Žak Gajšak, 4. c, Kristan Kek, 3. c, in Tim Jambriško, 1. dš, osvojili 2. mesto.**

Dijakinje **Anja Kmetec in Lina Buršič (obe 3. a) in Zala Kek (1. a), Rebeka Hudohmet (1. c) in Lea Volk (1. b)** pa so osvojile ekipno **6. mesto.**

Vsa štiri leta šolanja sta nosila **dres naše gimnazije na gimnastičnih tekmovanjih Gal Resnik Poljašević in Žak Gajšak** ter se pogosto uvrstila na stopničke ekipnih tekmovanj na državnih šolskih tekmovanjih. Obema se zahvaljujemo in jima čestitamo!

Aktiv športne vzgoje

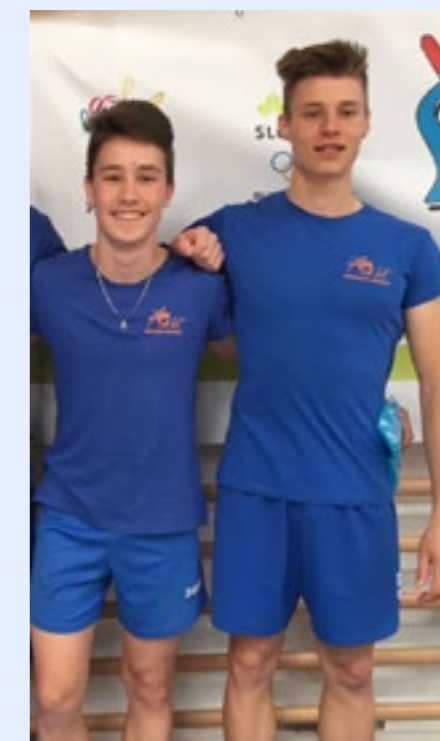
Športne gimnastičarke

Kristan v zraku

Kristan Kek, Žak Gajšak, Tim Jambriško

Gal Resnik Poljašević, Žak Gajšak

Atletski up gimnazije

Brežiška gimnazija je mnogim posavskim krajem najbližja šola s splošnim programom. Tako se vanjo vsako leto vpiše veliko novih bistrih umov, nadarjenih glasbenikov in nekaj odličnih športnikov. Eden izmed teh športnih asov je tudi **Jernej Selak**, dijak drugega letnika in zdaj po novem tudi član slovenske mladinske atletske reprezentance.

Jernej, najprej, kakšen je občutek nositi napis "Slovenija" na svojih prsih?

Občutek, ko imaš oblečen dres svoje države, je res nekaj posebnega. Mislim, da bi ga vsak nosil s ponosom. Res veliko srečo imam, da ga lahko nosim prav jaz.

Kako ti je uspelo priti tako daleč?

Do uvrstitve v državno ekipo sem prišel na izborni tekmi v Velenju. Tam sem z malo sreče uspel doseči dovolj visoko uvrstitev. Seveda pa mi to ne bi uspelo brez večletnega treniranja.

Kakšni so bili občutki, ko je bilo te tekme konec?

Počutil sem se odlično. Mislim, da sem se kar dobro odrezal. Pri sebi vem, da imam še kar nekaj rezerv, in srčno upam, da jih bom na naslednjih tekmovanjih uspel izkoristiti.

Seveda pa te do takšnih uspehov ni pripeljala le sreča. Koliko dela vložiš v atletiko?

Vložil sem že kar nekaj truda. Na treningih delam trdo, saj bom le tako lahko napredoval. Sicer vem, da bi lahko treniral še več, a to poskusim nadoknaditi. (Pripomni smeje.)

Zakaj pa si izbral ravno atletiko?

Ker jo je treniralo že veliko mojih sošolcev iz osnovne šole. Na začetku sicer nisem treniral nobene posebne discipline, a sem se hitro zaljubil v skok v višino. Atletiko zdaj treniram že devet let in upam, da mi bodo v prihodnosti okoliščine še dopuščale redno obiskovanje treningov in doseganje visokih mest na tekmah.

Kako pa usklajuješ vse treninge in šolske obveznosti?

Poskušam si ustvariti plan dela za mesec naprej. Brez tega mi verjetno ne bi šlo ne v šoli in tudi ne v atletiki.

Bo Jernej Selak nekdo, ki ga bomo v prihodnje spremljali po televiziji in v časopisih ali pa celo na olimpijskih igrah?

Ha ha, zanimivo vprašanje. Mislim, da bom imel po končani srednji šoli vse manj časa za takšno število treningov. Še zmeraj bom atletiko treniral, vendar najverjetneje bolj rekreativno kot pa profesionalno. Se pa nikoli ne ve! Bomo videli, kam me bo ta šport pripeljal.

Imaš za konec še kakšen nasvet, ki bi ga lahko dal mlajšim atletom ter jim tako pomagal uresničiti sanje?

Rekel bi jim, naj delajo trdo in poslušajo svoje srce.

Športni novinar Gimnazije Brežice: Matic Antolovič

Ocene še zdaleč niso vse

V aprilu se je »malo oglasil« na šoli naš bivši dijak, zlati maturant, **Mirko Vintar**, ki trenutno študira na oxfordski univerzi v Angliji. Ker je njegova življenjska in študijska pot zelo zanimiva, sva ga prosili za pogovor.

sošolci so me sprejeli. Po končani osnovni šoli sem se odločil za gimnazijo, saj sem vedel, da želim kasneje študirati. Vpisal sem se v evropski oddelek Gimnazije Brežice.

Kaj ste želeli študirati v gimnazijskih letih in kako to, da vas je pot zanesla na študij v Nemčijo?

Med šolanjem v gimnaziji so me zanimali skoraj vsi predmeti, vendar so me vedno bolj »privlačili« družboslovni, ti so mi bili bolj pri srcu. V 3. letniku sem pod mentorstvom prof. Špilerja naredil seminarsko nalogo o finančni krizi in ugotovil, da me poleg političnih zanimajo tudi ekonomska vprašanja. Univerza v Münchnu, na katero sem se želel vpisati, je imela ekonomski program, znal sem nemško in tam imel tudi babico, pri kateri sem lahko brezplačno bival, tudi šolnin v Nemčiji ni – in tako se je vse lepo izteklo. Hkrati me je gnala tudi želja, da odkrijem kaj novega; po 19 letih bivanja na podeželju sem želel spremembo.

Nam lahko poveste kaj o sebi, o svoji življenjski poti?

Moje otroštvo je bilo pestro. Rodil sem se v Keniji. Starši so delali v turizmu in so se odločili, da bi enkrat odpotovali v Kenijo. In tudi so. Tam so živeli 12 let, potem sem se rodil jaz. V zanimivem angleško govorečem okolju sem odraščal ob mami Nemki in očetu Slovencu. Že od začetka sem živel v mednarodnem okolju, doma pa smo se pogovarjali v nemščini. Ko je prišel čas mojega šolanja, smo se najprej za eno leto preselili v München, nato pa v Slovenijo, v očetov rojstni kraj Brežice. Zame je to pomenilo selitev iz Kenije v velemesto in nato v vas. Ko sem začel obiskovati malo šolo, nisem znal slovensko, zato sem imel na začetku nekaj težav. Bil sem namreč star 5 let, vrstniki se niso znali pogovarjati z mano. Na pomoč mi je priskočila svetovalna delavka, ki me je v enem letu naučila slovenščine, zelo pa so me podpirali tudi učitelji. Tudi

Zakaj ste se odločili za študij v Veliki Britaniji, glede na to, da ste živeli v Nemčiji in bi lahko nadaljevali študij tam?

Štiri leta sem nato študiral v Nemčiji. V tem času sem se udeležil izmenjave preko projekta Erasmus. Bil sem na univerzi v Warwicku, kjer sem spoznal angleški univerzitetni sistem. Življenje v kampusu, odprtost profesorjev in sošolci z vsega sveta so me navdušili, tako da sem se odločil magistrski študij nadaljevati v Angliji, kjer pa študij ni poceni. Šolnine trenutno znašajo 9250 funtov letno, za študente izven EU pa

so še dva-do trikrat višje. Znotraj programa Erasmus sicer ni šolnin, a moj študij ni brezplačen. Brez štipendij ga verjetno ne bi zmožel, saj so v Angliji visoki tudi življenjski stroški.

Kakšna je bila pot do vpisa na Oxfordu?

Intenzivne priprave za prijavo na študij se začnejo natanko leto dni pred začetkom magisterija. Sem spadajo: pisanje prijav za razne štipendije, opravljeni test iz angleščine, splošni test GRE. Pridobiti moraš reference treh profesorjev, napisati izveček nekega akademskega dela, sestaviti življenjepis in napisati tudi motivacijsko pismo. Ko imaš vse pripravljeno, zadeve januarja pošlješ preko spletnega portala in nato čakaš 2-3 mesece na odgovor. Če sem čisto iskren, pa so se moje priprave na to začele že v drugem letniku faksa, saj mi je to ogromno pomenilo, zato sem vedel, da če se želim »iti to igro«, moram začeti čim prej. Vzpostavil sem stik z mednarodno prepoznavnim profesorjem ekonomije, ki je doktoriral na Harvardu in mi je lahko svetoval iz lastnih izkušenj. Med študijem sem tudi dve leti in pol delal kot asistent pri profesorjih in tako pridobival pomembne raziskovalne spretnosti in referenčna pisma. Opravil sem izmenjavo v Warwicku in poletno šolo na londonski šoli ekonomije in tako približe

spoznal dve uspešni angleški fakulteti. Vsa leta sem imel tudi povprečne ocen 1.10, kar je v slovenskem študijskem sistemu primerljivo z oceno 9.90.

Kakšen je bil občutek, ko ste prišli v popolnoma neznano okolje? Kako so vas sprejeli na Oxfordu?

Ta prehod iz Nemčije v Veliko Britanijo je bil lažji kot prvič, ko sem bil še otrok in nisem imel izkušenj. Poleg tega pa ti v Angliji pri tem zelo

pomagajo, univerze so odprte, internacionalne. Prizadevajo si ustvariti vzdušje skupnosti in res dobiš občutek, da pripadaš univerzi. Študijsko obdobje se začne s »Freshers' week«, v katerem ni predavanj, udeležuješ se različnih dogodkov, skozi katere spoznaš, kakšni so mesto, ljudje, običaji. Imaš čas, da se spoznaš z različnimi študentskimi društvi, se vpišeš v kakšno. Velik pomen ima tudi oxfordska tradicija, imenovana »matriculation«. Na določeno soboto se študentje zberejo, oblečeni v tradicionalne uniforme, v slavnostni dvorani, kjer jih sprejmejo profesorji in voditeljica Oxforda. Nato pride profesor, t. i. »Dean of Studies«, ki jo v latinščini prosi, da sprejme študente na oxfordsko univerzo. Tej tradiciji sledijo še številne druge.

Se vam zdi, da je naše znanje, ki ga dobimo v srednji šoli, ekvivalentno znanju tujih srednješolcev?

Že samo pri matematiki smo z višjim nivojem mature enakovredni najboljšim nemškimi šolam. Pri drugih predmetih tudi nisem opazil večjih razlik, le da se v nekaterih državah izraziteje posvečajo domači književnosti, zgodovini in geografiji. Mi pa se spoznavamo tako z domačimi kot s tujimi avtorji. Menim, da slovenski sistem omogoča večjo razgledanost. Pridobimo širši pogled na stvari in se o marsičem lahko pogovarjamo s prijatelji s celega sveta. Vem, da gimnazijska leta za marsikoga niso lahka, a kasneje se izkaže, da je bilo učenje koristno.

Kaj ste pričakovali od Oxforda?

Pričakoval sem precej intenziven študijski program, kar se je v celoti uresničilo. Vedel sem, da je to zelo internacionalna skupina, da angleške univerze privabijo študente z vsega sveta. Še vedno se mi zdi izjemno, ko se lahko med kosilom pogovarjaš

z Indijko, Čehom, Avstralko in Indonezijko za isto mizo. Spoznaš veliko ljudi, ki so že ogromno dosegli. Nekaj minut stran študira Malala Jusafzaj, najmlajša dobitnica Nobelove nagrade za mir. Imam prijatelja, ki je kandidiral za župana Sydneyja in zdaj razmišlja o kandidaturi za avstralsko predsedstvo. Življenjska partnerica zelo dobre prijateljice se je vpisala v zgodovino ZDA kot prva izvoljena ameriška domorodka in odkrita LGBTQ kongresnica iz Kansasa. Takšni ljudje te inspirirajo, da bi nekaj dosegel, da si postaviš visoke cilje.

Kakšen je običajen dan na Oxfordu?

Rekel bi, da obstajata dva različna dneva – intenziven dan in manj intenziven. Vsak dan od ponedeljka do

petka potekajo predavanja od 9. do 13. ure. Nato gremo s prijatelji jest v College Hall, se nekoliko sprostimo. Potem gremo vsi skupaj v knjižnico in začnemo delati do petih popoldne. Sledi odmor in po navadi nadaljujem z delom do 21. ure. To je tudi moja zgornja meja, ko končam, da si odpočijem.

Na manj intenziven dan je vse enako do 18. ure, nato pa se začne kak družabni dogodek, kakšna večerja in, namesto da preživiš zadnje ure dneva v knjižnici, se družiš s prijatelji.

Kakšni so vaši načrti za prihodnost?

Najprej želim zaključiti študij. Naslednje leto bom napisal magistrsko nalogo, nato pa se bom verjetno prijavil na doktorski študij, moja štipendija bi krila tudi del šolnine. A vse bo odvisno od mojih interesov takrat, pa tudi od Brexita. Opažam, da je v današnjem svetu vedno pomembneje, kakšne izkušnje imaš, kako sodeluješ z drugimi in kako se znaš predstaviti. Samo znanje ni dovolj.

Kaj sporočate mladim gimnazijcem, glede na svojo uspešnost, saj ste bili zlati maturant?

Ocene še zdaleč niso vse! Ne dopustite, da bi vas učni ali pa maturitetni uspeh definiral kot človeka. To sporočilo je namenjeno vsem, tudi odličnjakom. Ali pa še zlasti odličnjakom. Opravljena matura sama po sebi le potrjuje dokončano stopnjo izobraževanja in omogoča vpis na univerzitetne programe. Nisi pa boljši ali slabši človek, če imaš višje oziroma nižje ocene.

Kar ti bo ostalo do konca življenja in česar te želijo profesorji zares naučiti, so: delavnost, disciplina in vztrajnost, sposobnost postavljanja in uresničevanja ciljev, razvijanje samospoštovanja ter spoštovanja soljudi. Te vrline je vredno negovati, ne glede na ocene v spričevalu.

V gimnazijskih letih imaš v resnici dve misiji: da uspešno zaključiš šolanje in da začneš razvijati svoje talente na področjih, ki te pritegnejo. Vprašaj se: »Kaj mi je zares všeč in v čem sem res dober?« Ne pričakuj, da boš takoj našel dokončen odgovor. Tudi če gimnazijo zaključiš z bleščečim uspehom, a brez ideje, čemu ves ta trud, si že na pol padel na zrelostnem izpitu za življenje!

Za konec še, po mojem mnenju, najpomembnejši nasvet: ostani zdrav. Noben uspeh ali neuspeh v šoli ni vreden, da si uničiš telesno ali duševno zdravje.

Najlepša hvala za pogovor in uživajte v Angliji!

Urednici

Kako doživljam

Prekmurje

Prekmurje je pokrajina na skrajnem severovzhodu Slovenije. Leži ob meji z Avstrijo, Madžarsko in Hrvaško. Ime je dobilo po legi na levem bregu reke Mure. Površina je večinoma ravna, glavni mesti pa sta Lendava in Murska Sobota.

Sama sem v Prekmurju že bila, zato bi rada predstavila svoje vtise.

Pred leti smo z družino med jesenskimi počitnicami obiskali bioterme v Mali Nedelji. Seveda smo se potepali tudi po drugih koncih te čudovite pokrajine. V spominu so mi ostali mrtvi kanali reke Mure, ki jih je tam ogromno. Posebna znamenitost pa so mlini, tako vodni kot vetrni. Tudi ena izmed slovenskih pesmi prepeva o njih. Najpomembneje, česar se spominjam, je mesto Jeruzalem.

Zagotovo se boste sedaj vprašali, ali gre morda za pomoto. Lahko vam odgovorim, da ne gre. Kraj Jeruzalem leži tudi v Sloveniji in to ravno v Prekmurju. Pravzaprav gre za majhno turistično vasico, kjer je ogromno vinogradov, katerim pripadajo tudi vinske kleti. V kraju najdemo tudi čudovito cerkev, trgovino s spominki in še nekaj kavarn, kjer strežejo izvrstne domače slaščice s prekmursko gibanico na čelu.

Iz Prekmurja pa izhaja tudi slovenski priljubljeni glasbenik Vlado Kreslin, ki je napisal ogromno lepih pesmi. Morda ne najbolj znana, a z zelo lepim sporočilom je »Sami naši«, ki govori o tem, da smo vsi na tem svetu enaki, »naši«. Še posebej se me je dotaknila kitica: »Naši na štadionu se bore, naši v hramu vladajo sede, našim krivica zmeraj se godi, naši so najbolj pridni delavci.« Ti verzi, po mojem mnenju, sporočajo, da kljub temu da smo med sabo tekmeči, si vseeno vzamemo čas, da skupaj uživamo ob pogovoru in dobrem vinu. Kreslin želi sporočiti, da naj se raje trudimo z vsem srcem in voljo.

Prekmurje je zares lepa pokrajina in jo je vredno obiskati. A kot pravi star slovenski pregovor: »Povsod je lepo, a doma je najlepše.«

~Živa Bratkovič, 1. c

Ivana Lukić, 2. b

Najlepši spomin z babico

Nad morjem se je dvigalo poletno sonce in z babico se odpraviva na jutranjo telovadbo. Jaz sem tekel ob obali vse do ladje z imenom Angelina. Babica pa je za mano hodila po isti poti.

V Baški na otoku Krku, kjer sem preživel štirinajst let, sem si na pomolu vzela trenutek in ob pogledu na morje dihal globoko, da sem prišel do sape. Pogled je bil izvrsten. Videlo se je celo mesto, ki ga z obeh strani obdajajo visoke vzpetine. Bil je že čas, da se vrnem in ob teku v nasprotni smeri sem srečal babico. Nadaljevala sva pot proti kampu, kjer smo bivali, in se ob tem pogovarjala ter zabavala. Na poti nazaj sva kupila še kruh in slanike za zajtrk. Po končanem sprehodu sva se preoblekla in šla na plažo.

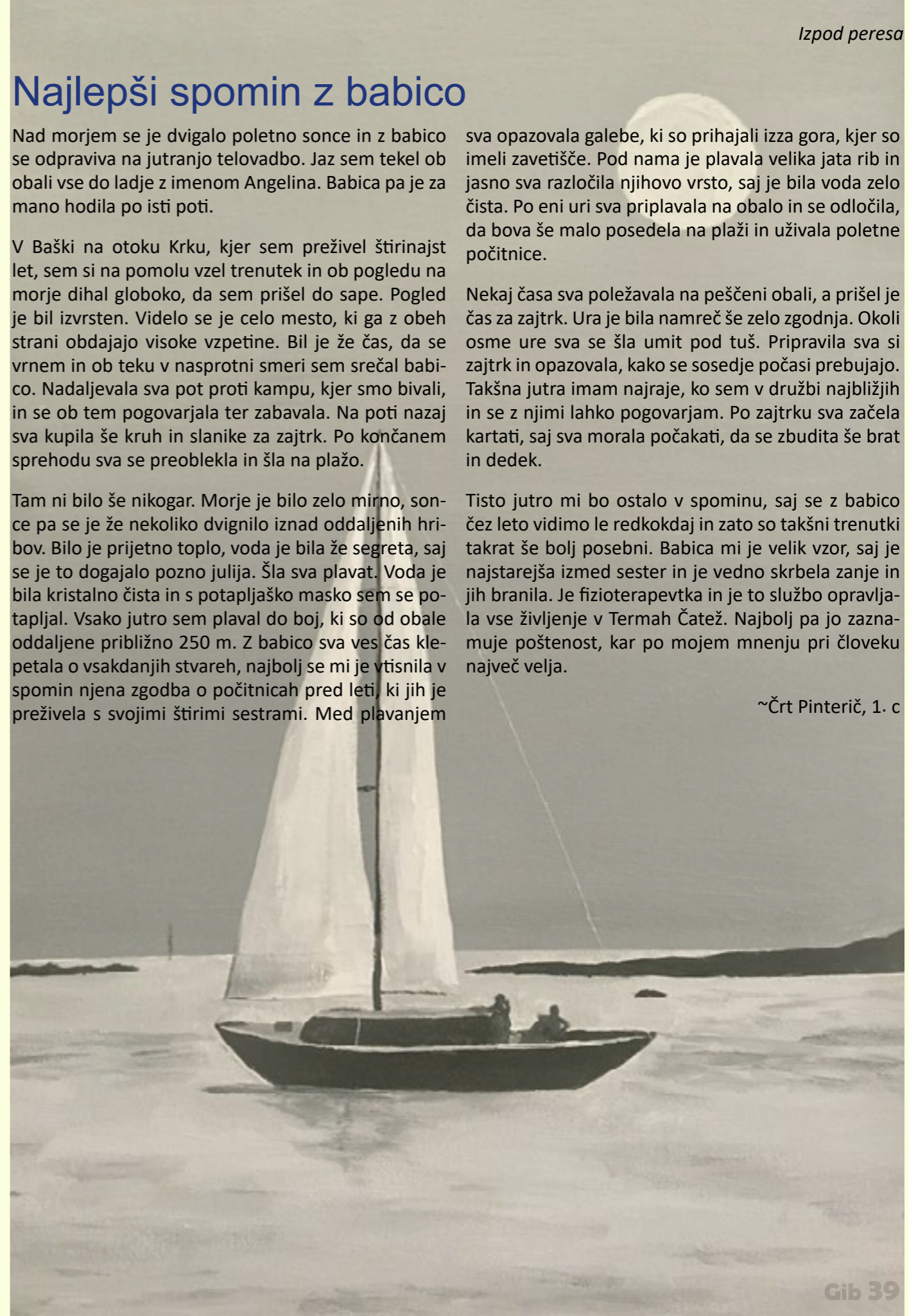
Tam ni bilo še nikogar. Morje je bilo zelo mirno, sonce pa se je že nekoliko dvignilo iznad oddaljenih hribov. Bilo je prijetno toplo, voda je bila že segreta, saj se je to dogajalo pozno julija. Šla sva plavat. Voda je bila kristalno čista in s potapljaško masko sem se potapljal. Vsako jutro sem plaval do boj, ki so od obale oddaljene približno 250 m. Z babico sva ves čas klepetala o vsakdanjih stvareh, najbolj se mi je vtisnila v spomin njena zgodba o počitnicah pred leti, ki jih je preživela s svojimi štirimi sestrami. Med plavanjem

sva opazovala galebe, ki so prihajali izza gora, kjer so imeli zavetišče. Pod nama je plavala velika jata rib in jasno sva razločila njihovo vrsto, saj je bila voda zelo čista. Po eni uri sva priplavala na obalo in se odločila, da bova še malo posedela na plaži in uživala poletne počitnice.

Nekaj časa sva poležavala na peščeni obali, a prišel je čas za zajtrk. Ura je bila namreč še zelo zgodnja. Okoli osme ure sva se šla umiti pod tuš. Pripravila sva si zajtrk in opazovala, kako se sosedje počasi prebujajo. Takšna jutra imam najraje, ko sem v družbi najbližjih in se z njimi lahko pogovarjam. Po zajtrku sva začela kartati, saj sva morala počakati, da se zbudita še brat in dedek.

Tisto jutro mi bo ostalo v spominu, saj se z babico čez leto vidimo le redkokdaj in zato so takšni trenutki takrat še bolj posebni. Babica mi je velik vzor, saj je najstarejša izmed sester in je vedno skrbela zanje in jih branila. Je fizioterapevtka in je to službo opravljala vse življenje v Termah Čatež. Najbolj pa jo zaznamuje poštenost, kar po mojem mnenju pri človeku največ velja.

~Črt Pinterič, 1. c

Maja Novak, 2. b

TANKOČUTNOST

Delikatna polt,
svila se mi,
kot med njenimi lasmi,
zdi moja roka.

In vije se njen glas
in čas,
mine.

A sčasoma
trenutek izgine,
gre,
odide.

A njene
oči,
njene oči,
v temi,
še vedno
svetijo se.

LJUBIM

Ljubim zvezdne utrinke
v jasnih nočeh.

Ljubim tvoje šepetanje
in materin smeh.

Ljubim nežne besede
in iskrico v očeh.

Ljubim petkov večer
in veter v laseh.

Ljubim mesečino
in tvoje oči.

In ljubim, ko mi rečeš,
da me imaš rad tudi ti.

SIJ CESTNIH LUČI

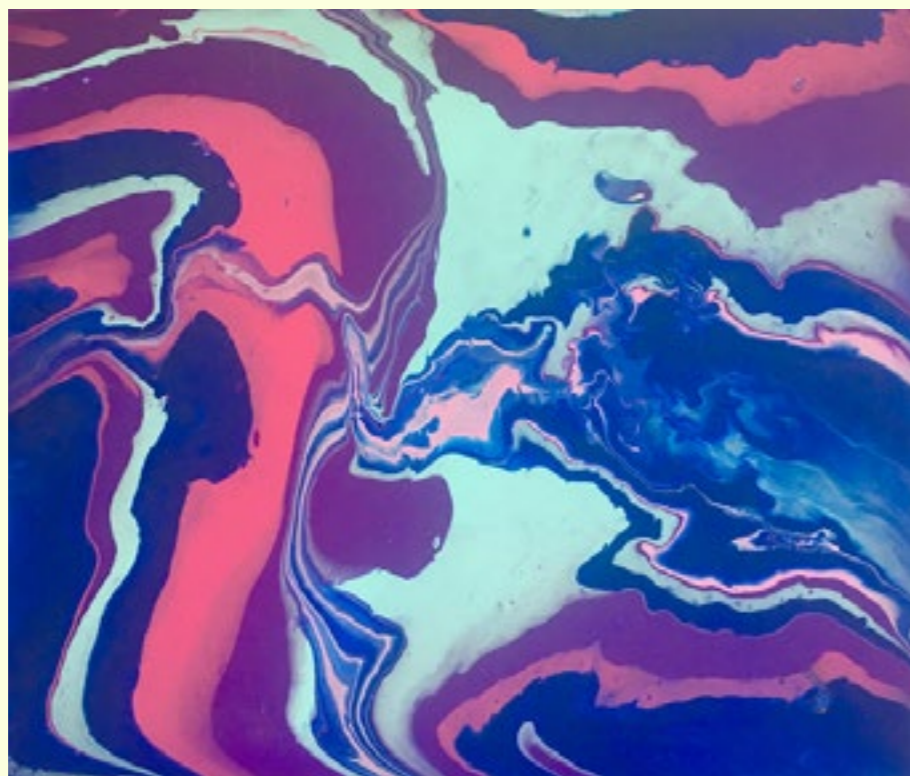
Sijale cestne so luči
kot zadnji žarek upanja,
moči.

A otožnost njihova
se me je dotaknila
bolj,
kot bi si želela.

Sijale cestne so luči,
kot bi hotele nekaj sporočiti.

Sijale so tiho in skrivnostno.

~Hannah

Maja Novak, 2. b

SODOBNI POVODNI MOŽ

Še vedno se spomnim, ne dolgo nazaj
igrala je pesem Ne čakaj na maj.
Usnjena jakna, lasje, polni masti,
saj se mi že na ples mudi.

Najlepša dekleta me čakajo v Ljubljani
na glavni ulici prostrani,
vsaka pod lipo pokaže obraz
in čaka prav tipa, kot sem jaz.

Kot vitez zavihitim se na pinki motor,
od svoje lepote že rabim premor.
Preden vprašaš, motor je od mame,
ampak preverjeno, vedno očara dame.

Kljub algam in smrdljivemu zadahu
razmišljam, ko iščem čigumi po obleki,
zabava je že v razmahu,
tam ob veliki namišljeni reki.

Kot je ‚občudovalkam‘ zmanjkovalo moči,
sam ugotovim, da v motorju bencina več ni.
Zasliši nenadoma čuden se zvok,
motor se ustavi, zarenči, pok.

V upanju na poceni bencin
kar na ples peš zdrvim.
Kje je stvar, ki jo želim?
Iščem gorivo, se krog in krog vrtim.

In kar naenkrat, sredi vrtenja
zagledam strah svojega življenja.
Uršika, bivša moja,
je kot steklenička strupenega napoja.

Medtem ko me njena bližina razžira,
me ona z očmi že meri, požira.

V paniki iščem vedno novo prepreko,
da ne bi to zlo
do mene prišlo.

Pomislim, da bi kar skočil v reko.

In ker se ta norica že podi za mano,
zaplavam jaz, prelepi mladenič,
v neznano.

Revi se zdi, kot da mi smrt preti,
zato se tudi ona v valove zapodi.
Seveda se pretvarjam, da me že ni več,
samo da bi šla ta prikazen preč.

S svojimi usti se mojim približa
in razširim oči, ker ... ‚stari, kriza‘.
Hitro se izmaknem vsem dotikom
z visokim babjim krikom.

Njene oči se zabliskajo v hitri jezi,
nato se me reši v eni sami potezi.
Namesto da bi me rešila pred tokom,
me potunka z grozljivim zvokom.

Po tem, ko je moj umor urejen,
Uršika ponosna prikoraka ven.
A preden bi noga na trdno zemljo stopila,
budala je padla in se utopila.

~Unknown

HEARTACHE

Heartbreak,
the final stage of a heartache,
the phase in which you finally can't
hold on anymore and just break
,cause you've finally realized
even he himself is fake.

PIECES

You've shattered my heart in pieces,
I've lost your love and all passionate kisses,
I'm really sorry,
I was a complete fool,
who has fallen in love with someone
who's even for himself too cool.

FALLING

I'm falling,
I'm falling apart,
Because you've destroyed
My already wounded heart.

TONIGHT

Star shine so bright,
Only tonight,
Because I've got you by my side.

I DON'T KNOW

It's true,
I don't know,
I don't know how to live without yo,
'cause I still have a scar on my skin –
Of our matching tattoo.

IF ONLY YOU

Your deep ocean eyes
Reminding me of the night
you've seduced me,
the night, you've
become my top priority highlight.

Your blazing lips,
Tempting me to press
On them a passionate kiss.

Your cheeks,
They make me completely weak,
Making me want to stare
At you more and more every single week.

Your hands,
The place where my
Every nightmare ends,
Hands, in which we're
Making our future plans.

Your touch
It always makes me
Calm so much.

Your skin,
So smooth and so thin,
The smallest part of it covered
With tattoo of yang and yin.

You're perfect for me,
It's a shame you
Still can't see,
That baby,
We're meant to be.

~MT

Alina Gaja Ošina, 2. c

Alina Gaja Ošina, 2. c

Alina Gaja Ošina, 2. c

MELANHOLIJA

Čas mineva,
ti minevaš,
minevamo.

Bela stena,
črn obraz,
bele oči.

Tih korak,
glasna beseda,
neslišen hrup.

Prazen prostor,
otopelost,
piskanje.

Oblaki,
glasna tišina,
brnenje.

Ni začetka,
ti jočeš,
jaz gledam.

Kakšen je konec,
če ni začetka?

Preprosto,
smrt.

LETNI ČASI

Bilo je pozimi,
in ni snežilo.

Bilo je poleti,
a bilo je mrzlo.

Bilo je jeseni,
a ni bilo listja.

Bilo je spomladi,
ko šel si z njo.

ŠOLSKI HODNIKI

Vidim te na šolskih hodnikih,
kako iščeš smisel svoj.
Gledam te na šolskih hodnikih,
kako obletava te misli roj.

Ne vem, kakšne tvoje so oči,
neznano mi mrščenje je tvojih obrvi.
Ali kako podaš roko materi svoji,
kako šepetaš ljubezni tvoji.

Gledam te na šolskih hodnikih
in sprašujem se,
gledam te na šolskih hodnikih.
Ali kdaj ti zagledaš mene?

~Hannah

Utrinki iz nastajajočega romana

»Lena, samo še zvezek za matematiko potrebujem. Mali karo, a ga kje vidiš?« »Ja, naravnost pred nosom ga imaš. Pohiti že, mami naju bo čakala!« »Prihajam,« odgovorim sestri, ki na blagajni že plačuje šolske potrebščine za naslednje šolsko leto. »Hvala lepa, nasvidenje,« se zahvali prodajalki, meni pa zabrusi: »Vedno si tako počasna!« S polnimi rokami zvezkov in ostalih stvari, ki mi zakrivajo pogled pred sabo, si poskušam odpreti vhodna vrata. Tipam za kljuko in ko jo končno dosežem, se ta premakne in vrata zadenejo moje roke, polne zvezkov, ti se razletijo po tleh, za njimi pa še jaz. Peresnica na vrhu kupa se zatakne za moj najljubši uhan v obliki sladoleadne lučke, trenutek za tem pa na ušesni mečici začutim kljuvajočo bolečino, ob kateri me zmrazi. Z roko potipam uho in ob dotiku me rana zaskeli, na prstih pa mi ostane sled krvi. Pomanem si roke ter se elegantno vstanem, kot da se ni nič zgodilo. Šele takrat opazim modrookega fanta, ki hiti z zlaganjem svojih zvezkov na kup, hkrati pa se mu na obrazu nariše opravičujoč nasmešek: »Oprosti, res te nisem videl.« Za hrbtno zaslišim nergajočo sestro: »Kaj se je zgodilo? A si v redu?« je prestrašena. »Moja krivda, se opravičujem,« se spet opraviči fant, ki je nekje mojih let. Še sama se sklonim in začnem zlagati zvezke. »Izvoli,« mi poda kup delovnih zvezkov. »Hvala. In Lena, mislim, da sem pozabila kupiti nalivnik,« rečem previdno. Ona samo mirno vdihne, prešteje do pet in reče: »Počakam te v avtu.« Odpravim se do police, polne raznobarnih nalivnikov v več velikostih. Oči mi švigajo gor in dol po polici, a mi nobeden ne pade v oči.

Naveličano zavzdihnem, ob meni pa se spet pojavi tisti fant in mi reče: »Kaj pa praviš na tale nalivnik?«

Mislim, da je ravno pravšnji zate,« se nasmeje. Pogledam nalivnik v njegovih rokah, kjer se prepletajo črno obrobljene rožice v vseh barvah. Kar žarijo v rokah. »Ja, mislim, da bo ta pravi. Hvala,« mu vrnem nasmeh in odhitim na blagajno.

(Odlomek)

»Din don,« zazvoni pri vratih, takoj za tem pa se slišijo ključi v vratih in navdušeno pozdravljanje. »Lena, Gabi, pridita. Spoznali bosta mojo najboljšo prijateljico še iz srednješolskih let,« trenutek za tem zakliče Manca. Poravnam si krilo in odpraviva se po stopnicah: »Živijo, jaz sem Tatjana, to je moj mož in najini otroci,« se obrne proti vratom. Tam pa se vsa presenečena zazrem v rjavolasega fanta mojih let. Zdi se mi tako znan in tudi on zre vame, a moj spomin je spet prazen. »Au,« Lena me brcne v nogo, »Gabi, zijaš. Ne glej tako.« »Saj vem, a tale Tatjanin sin mi je zelo znan, a ne vem od kod,« razmišljam. »Joj, bučka, potrudi se, no. Se res ne spomniš? Danes si imela z njim intervju, Filip Preskar,« se nasmehne. »Aja, spomin se mi že vrača. Mislim, sem bolje,« ji vrnem nasmeh. »Super. Zdaj pa stopi do njega in ga pozdravi,« me porine naprej.

(Odlomek)

~Zala Rostohar, 2. a

Maja Novak, 2. b

Prešerno in pogumno naprej →

JUNAK ALI ubijalec

odpre videl boš

Ljubezen mora biti

preveč načičkan, številni butasti ljudje, strahotno na jetra, Raje sem sama

u.

VEČER

Vsi na nočno! *časni pogovori z ljubimcem.*

Magnet ZA ženske

Ma, težko je govoriti o minutah

Dobrodošli v džungli, džungli čustev, Ljudje, ki odhajajo, so kot para, ki gre iz lonca

Vedno je bil pripravljen → a →

Odšel brez

celoletni **HOROSKOP**

 >

II

KAČI

Saaj pinačna juha je naša KRI Tip 0

KUHINJA PO KRVNIH SKUPINAH ob našem rojstvu

(1 + 3 + 1)

Otroški jajčni liker z medom in pomarančno vodo

VRNITE SE !!

Prejeto v nemaru

Srečni pozdravi!

POŠILJENA POKLIKA : *Srečno!*

STOL NI MIZA
 IN MIZA NI STOL
 STOL GRE POD MIZO
 MIZA NE GRE POD STOL
 BREZ STOLA STOJIMO
 BREZ MIZE SEDIMO
 POHISTVO?
HA

OBRAZI

OBRAZI!
 TAKŠNI IN DRUGAČNI
 NAPAČNI
 OBRAZ POKAŽE VSE
 A OBRAZ SKRIJE VSE
 PLAZ!
 ČUSTVENI PREMAZ,
 KDOJ NIMA OBRAZA JE NARFZA,
 A OBRAZ IMAMO VSI
 HI HI HI!

zunkli plin

LD77
 ↓
 MLADA KOČA

Koš zgrešil boš.
 Jaz zadel,
 Ti pogorel.
 Višave,
 kot bi imel več takih sezon.
 Kaj pa edaj?
 Samo podaj.

Obrazi s šolskih hodnikov

V junijskih dneh se od vročine in mature potijo letošnji maturanti. Izbrali smo nekaj zanimivih obrazov s šolskih hodnikov.

David Poznič

Horoskopsko znamenje: lev ali devica

Hobiji: vse z glasbo, animiranje, košarka

Najljubši predmet: zgodovina

Najljubši profesor/-ica: Ko bi vsaj bil samo eden.

Po odhodu iz GiB bom najbolj pogrešal/-a: Prijatelje, ki sem jih spoznal, s katerimi se ne bomo več tako pogosto videvali, kakšne zanimive ure ter malice pri Vikiju.

Želje/sanje za prihodnost: Uživati v delu in življenju.

Moj moto: Če hočeš postati moder, se nauči pametno spraševati, pazljivo poslušati, mirno odgovarjati in umolkniti, ko nimaš več kaj reči.

Nasvet za prihodnje generacije GiB: Nič ni večno, uživajte dan – Carpe Diem.

Tjaša Antolovič in Ema Agnič

Horoskopsko znamenje: kozoroginja in ribica (Ja, že v zvezdicah je bilo zapisano tole prijateljstvo.)

Hobiji: glasba, dobri filmi in neskončne ure amaterske psihoanalize

Najljubši predmet: Tjaša: psihologija, Ema: matematika

Najljubši profesor: Naša draga prof. Zdenka, ki naju je ogromno naučila o solidarnosti, sodelovanju in cenjenju življenja takšnega, kot je.

Po odhodu iz GiB bova najbolj pogrešali: Našo matematično superjunakinjo prof. Valentinčič Barlič, ki je naš razred povezala v celoto. Hvala ji, za vso njeno podporo, živce in izgubljene ure matematike.

Želje/sanje za prihodnost: Biti uspešne, pa kjerkoli že bomo. Plus: zgraditi hiši, ki bosta med seboj povezani s skrivnim predorom, za katerega najina bodoča moža ne bosta vedela. (Samo psst, to je skrivnost.)

Najin moto: Življenje je kot potica, ampak z rozinami (opomba: ne marava rozin).

Nasvet prihodnjim generacijam: Čeprav bo težko, ne obupati - na koncu se vse izide. Pa srečno.

Manca Žagar

Horoskopsko znamenje: bik

Hobiji: petje pod tušem, peka slaščic

Najljubši predmet: biologija

Najljubši profesorica: Polona Masnec

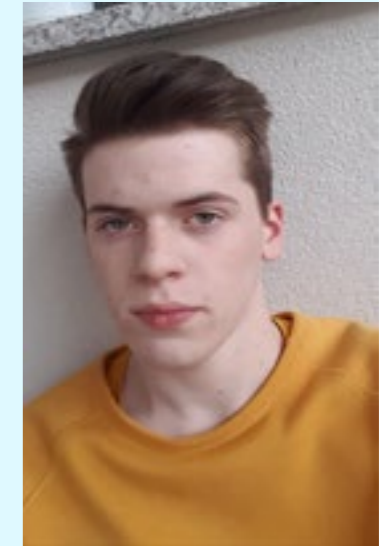
Po odhodu iz GiB bom najbolj pogrešala: Čudovit zvok zvonca, ki naznani konec zadnje ure.

Želje/sanje za prihodnost: Želim uspešno zaključiti študij biologije, preživeti en teden v džungli in premagati strah pred višino.

Moj moto: Carpe diem.

Nasvet za prihodnje generacije GiB: Če imate naročeno hladno malico, jo pojdite iskat vsaj en odmor pred glavnim odmorom, drugače jo boste dobili ravno pet minut do enajstih.

Primož Bogner

Horoskopsko znamenje: tehtnica

Hobiji: ples, poslušanje glasbe

Najljubši predmet: matematika

Najljubši profesor/-ica: Mateja Strnad Zorec, pri srcu mi je tudi profesor Kopinč

Po odhodu iz GIB bom najbolj pogrešal: sproščen pouk, ves preživet čas s prijatelji in bližino šole

Želje/sanje za prihodnost: Uspešno nadaljevati izobraževanje, biti srečen v življenju in vedno najti čas za ljudi, ki mi veliko pomenijo.

Moj moto: Vsak dan se lahko naučiš nekaj novega.

Nasvet prihodnjim generacijam na GIB: Vzemite si čas za ljudi okoli sebe, saj bodo leta še prehitro minila.

Tina Bevc

Horoskopsko znamenje: škorpion

Hobiji: rokomet, glasba, branje knjig, sprehodi

Najljubši predmet: psihologija

Najljubši profesor/-ica: Vsi so nekaj posebnega in vsak mi bo ostal v lepem spominu.

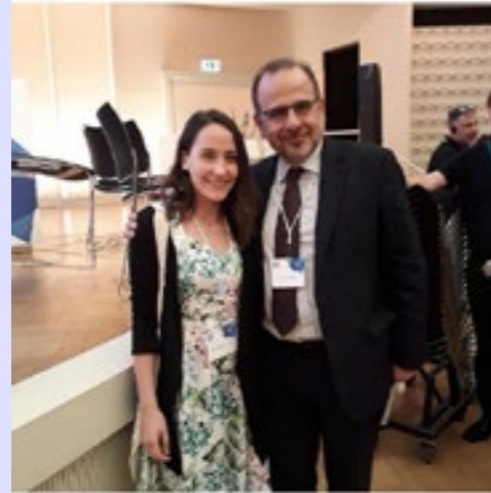
Po odhodu iz GiB bom najbolj pogrešala: sošolce pa krompirjeve žgance

Želje/sanje za prihodnost: Delati to, kar me veseli, najprej pa uspešno opraviti maturo.

Moj moto: Če zamudiš avtobus, potem nisi na njem.

Nasvet za prihodnje generacije GiB: Uživajte, izkoristite vse, kar je ponujeno, ne pozabite na svoje hobije in stvari, ki vas osrečujejo. Pa še to: vsak zmore, le obupati ne sme.

Zala Resnik Poljašević

Horoskopsko znamenje: oven

Hobiji: Preveč, da bi naštela vse (risanje, slikanje, petje, klekljanje, pisanje in še kaj).

Najljubši predmet: Jih je kar nekaj, težko rečem za enega: kemija, matematika, biologija, književnost.

Najljubši profesorica: Dejansko sem se brez problema ujela z večino, toda če bi morala izbrati enega, je to definitivno moja razredničarka, cel sonček, prof. Mateja Strnad Zorec.

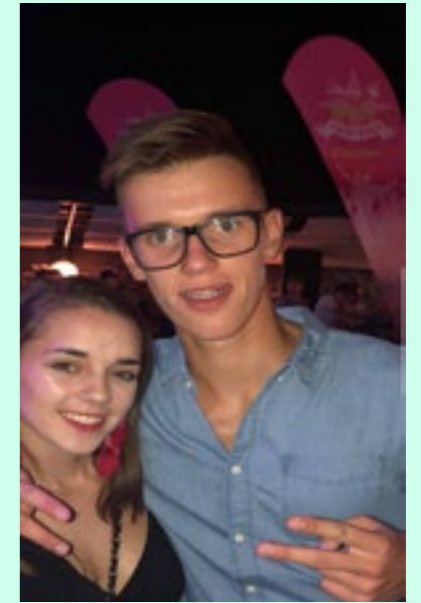
Po odhodu iz GiB bom najbolj pogrešala: gimnazijsko okolje, način poučevanja pri določenih profesorjih, klepet med odmori ter seveda Vikija in njegove rogljičke

Želje/sanje za prihodnost: Postala bom nutricionistka, prav tako pa imam svojo vizijo v pisateljskih vodah.

Moj moto: Haha, tipičen za ovne, ampak drži: Prišel, videl, zmagal.

Nasvet prihodnjim generacijam na GiB: Uživajte, dokler ste tukaj, ker se 4 leta obrnejo prej, kot si misliš.

Nik Rantah

Hobiji: rokomet, gledanje TV-serij, špricanje poka, igre na srečo

Najljubši predmet: športna vzgoja

Najljubši profesor: Boris Kuzmin

Po odhodu iz GiB bom najbolj pogrešal/-a: /

Želje/sanje za prihodnost: /

Moj moto: Nikoli ne more biti tako slabo, da ne bi moglo biti še slabše.

Nasvet za prihodnje generacije GiB: Kljub velikemu številu predmetov, ocen in zahtevne snovi ne pozabite uživati.

Nik Rožman

Horoskopsko znamenje: Ne sodelujem pri masovni kulturni zablodi, da položaj sonca ob času našega rojstva vpliva na našo osebnost.

Hobiji: fitnes, roastanje prijateljev, šah, večeri ob "ta hladni cedeviti"

Najljubši predmet: psihologija

Najljubši profesor: Gregor Kopinč

Po odhodu iz GiB bom najbolj pogrešal: „valda ljudi, kej družga pa niti ne“ (še pred maturo iz slovenščine)

Želje/sanje za prihodnost: izboljševanje kvalitete življenja ljudi in zdravljenje depresije z uporabo magije

Nasvet za prihodnje generacije GiB: Razmišljajte s svojo glavo. Vedno. Noone knows sh*t.

Katja Zobarič

Horoskopsko znamenje: ribi

Hobiji: Risanje obrazov, branje knjig, ki niso za maturo, gledanje filmov s podnapisi, da se lahko pritožujem nad njihovo kvaliteto.

Najljubši predmet: zgodovina

Najljubši profesor: Gregor Kopinč

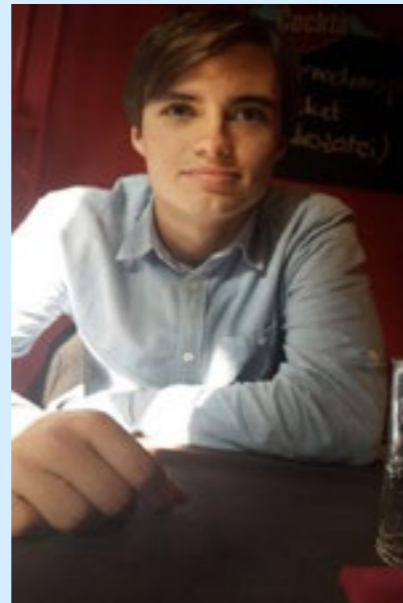
Po odhodu iz GiB bom najbolj pogrešala: monologe profesorja Kopinča in Vikijeve rogljičke

Želje/sanje za prihodnost: Imeti vsaj tri pse, obiskati Novo Zelandijo ter se zaposliti kot prevajalka angleščine in nemščine.

Moj moto: Accept who you are. Unless you're a serial killer.

Nasvet za prihodnje generacije GiB: Če vidite profesorja Šeta na hodniku in ste obuti v čevlje, se obrnite in tecite, kolikor hitro morete, drugače se ne bo dobro končalo.

Patrik Marčetič

Horoskopsko znamenje: lev

Hobiji: sojenje košarkarskih tekem, gledanje serij, gledališče

Najljubši predmet: zgodovina

Najljubši profesor/-ica: Marjana Milekić

Po odhodu iz GiB bom najbolj pogrešal/-a: Vikijeve rogljičke

Želje/sanje za prihodnost: Diplomirati na Fakulteti za organizacijske vede, potem bom pa še videl.

Moj moto: Šola ni vse.

Nasvet za prihodnje generacije GiB: Sodelujte v občolskih dejavnostih, delajte, kar vas veseli, saj boste le tako gimnazijo zaužili v njeni celoti.

MED POUKOM

Avtorice: Alina Gaja Ošina 2.c,
Katarina Ivančič 2.b,
Nina Krejan 3.c,

HOROSKOP

Že en sam bežen pogled v stekleno kroglo (globus) mi pove, kaj je bistvo našega obstoja na Zemlji. Kakšno je naše poslanstvo in s kolikšnim gravitacijskim pospeškom se nam približuje smrt. Ker je vse odvisno od lunarnega cikla, vremena in vetra, nam mesec maj po vsem tem deževju res ni bil naklonjen. Zato ne bodite presenečeni, če se vam ne obeta nič dobrega. Pomembno je, da ne obupate, preberete vse horoskope v tej rubriki in kmalu boste ugotovili, da vaša napoved ni najbolj črnogleda.

VODNAR (20. 1. - 18. 2.)

Še vedno se zanašaj na vodo, saj alkohol škodi zdravju. V ljubezni ne odkrivaj tople vode, saj tiha voda ne dere bregov. Enako drži glede gimnazije, zato glavo obdrži v zvezkih in ne na Tinderju, da ne bo tvoja izobrazba splavala po vodi tako kot ljubezensko stanje.

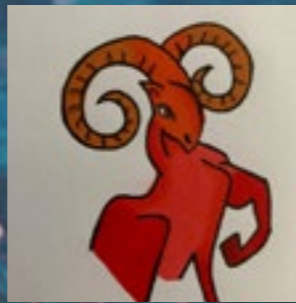
RIBI (19. 2. - 20. 3.)

Tudi če si riba, se tvoja pljuča pod vodo ne bodo spremenila v škrge. Zato ti daljše potope odsvetujemo, razen če si že res tako obupal nad gimnazijo.

OVEN (21. 3. - 20. 4.)

Ne bodi črna ovca v čredi. Si pogumnejši, kot si misliš. Si lepši, kot si misliš. Ne pa tudi pametnejši. Oči imej na široko odprte, saj so ti danes zvezde naklonjene in boš spoznal ljubezen svojega življenja.

BIK (21. 4. - 20. 5.)

Izogibaj se kravam, saj niso vedno prava izbira. Vedi, da nisi vedno glavni v čredi, a vseeno ne sledi teletom, da ne boš eden izmed njih postal tudi sam. Nadzoruj svojo jezo in tolažbo najdi v rdeči barvi. Pa naj to ne bo kri.

DVOJČKA (21. 5. - 21. 6.)

Menda je dobro za tvojo dušo, če stvari deliš. Deli plonkce, domačo nalogo in ukore, a ne svoje pаметi, če jo sploh imaš. V ljubezni najdi svojo dušo dvojčico. Nje ni potrebno deliti.

RAK (22. 6. - 22. 7.)

Seveda ne moreš brez rakovice, zato si čim prej poišči svojo sorodno dušo. Ribe so zate še vedno nedosegljive, saj plavajo nad tabo, zato ohrani svoj jaz.

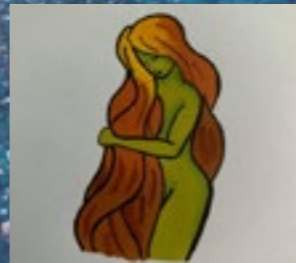
LEV (23. 7. - 22. 8.)

Bodi pogumen in drzen. A vedi, da nisi vedno glavni. Spoštuj šibkejše od sebe. Ne pozabi česati svoje grive, da se ne bodo gazele iz tebe norca delale.

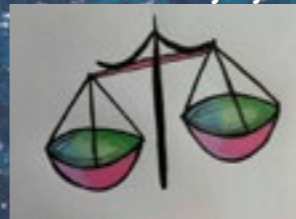
DEVICA (23. 8. - 22. 9.)

Preden se spustiš v kaj resnejšega, te naj o tem pouči kdo, ki je že šel skozi to fazo. Priporočamo starše ali profesorje. Vseeno bodi previden in ne izberi prve možnosti, ki se pojavi pred tabo. Seveda govorimo o vpisu na fakulteto.

TEHTNICA (23. 9. - 22. 10.)

Vedno dobro pretehtaj vse možnosti, da se tvoje duševno ravnesje ne prevesi v smrt. Študij prava ni zate, saj bi ti lahko pripisali pristranskost. Lahko pa postaneš mesar in celo življenje »vagaš« meso.

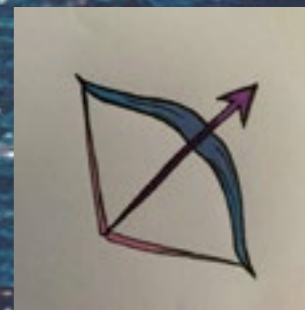
ŠKORPIJON (23. 10. - 21. 11.)

Če si jezen na nekoga, te osebe ne napiči na želo. Besede ne pomagajo, zato človeka preprosto ignoriraj. Bodi strpen ter spoštuj drugačne. Vedi, da niso vsi za gimnazijo.

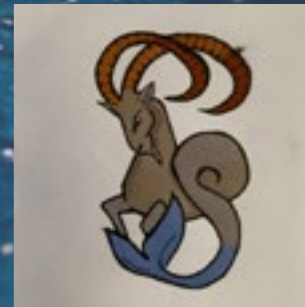
STRELEC (22. 11. - 20. 12.)

Če te zadane Amorjeva puščica, ne boš preživel presaditve srca. Zato se izogibaj ljubezni in puščicam nasploh. Skrajni čas je, da si priskrbiš sprostitev za svoje telo, da ne bo nastopila pregodnja smrt. Kot vidiš, ti karte danes niso naklonjene, zato se raje skrij pod odejo.

KOZOROG (21. 12. - 19. 1.)

Nisi koza, zato nisi tako neumen, kot se zdi na prvi pogled. Imaš rogove, zato se lahko obvaruješ pred močnejšimi. A ti svetujemo, da dokončaš gimnazijo, dokler je še čas.

Risbe: Alina Gaja Ošina, 2. c
Besedilo: Manca Simončič, 2. b

RAZVEDRILO

LAHEK SUDOKU

		9	2			7		
							6	
	6	5	9	1	3	8		2
6		7					3	5
	2	4	7	3			1	
			6	5			9	
	7							6
	5		8	6				
1	8			9		3	7	

**KDOR ŽELI DOSEČI
ODDALJENI CILJ, MORA
NAREDITI VELIKO
MAJHNIH KORAKOV.**

~HELMUT SCHMIDT

UGANKE

1. Kako najlažje podvojiš svoj denar?

2. Kaj lahko držiš v svoji desni roki, ne pa tudi v levi?

3. What always ends everything?

4. Name the country:

5. I am dirty when I'm white. What am I?

6. Which table doesn't have legs?

7. If you threw a white stone into the Red Sea, what would it become?

8. What gets wetter and wetter the more it dries?

- 1. Postaviš ga pred ogledalo.
- 2. Svojo levo roko.
- 3. The letter G
- 4. Iran
- 5. A chalkboard
- 6. Vegetable
- 7. Wet
- 8. A towel

TEŽEK SUDOKU

		4	8	1	7	6	2	5
1	7	5					3	4
2	8	6		3	4			
4	6	2	1					
	1	7		8	3		6	9
8			2				7	1
6				4				3
7	4		6	9	8			
9		8		2	1			6

GAME OF THRONES

READ THE CLUES AND SEARCH FOR WORDS THAT FIT THEM IN THE GRID. WORDS MAY APPEAR FORWARDS OR BACKWARDS, HORIZONTALLY OR VERTICALLY. WHEN YOU HAVE FOUND ALL WORDS WRITE THE REST OF THE LETTERS IN THE QUOTE BELOW.

D	R	A	C	A	R	Y	S	Y	O	1. KHAL DROGO'S WIFE
R	U	I	S	E	E	L	A	H	P	2. KHALEESI'S DRAGON NAMED AFTER HER HUSBAND.
O	L	A	R	A	V	E	N	Y	A	3. THE QUEEN OF THE NORTH
G	H	O	S	T	A	A	S	M	E	4. PEOPLE WHO LIVE ON THE CONTINENT OF ESSOS, AKA. BLOOD OF THE DRAGON.
O	V	A	L	Y	R	I	A	N	S	5. »DRAGONFIRE« -DAENERYS
N	S	T	A	R	K	T	S	H	R	6. »VALAR MORGHULIS VALAR...«
W	E	S	T	E	R	O	S	O	N	7. »BRAN STARK« OR »BRAN THE BROKEN« OR »LORD OF THE SIX KINGDOMS« OR »THREE-EYED...«
E	S	W	I	N	S	Y	O	U	D	8. JON SNOW'S WHITE FURRED AND RED EYED WOLF
K	L	I	M	S	T	N	A	I	G	9. »WINTER IS COMING.« -HOUSE...
S	I	R	E	A	H	O	D	I	E	10. REASON WHY TURMUND GIANTSBANE IS SO BIG
										11. »... IS EAST, AND ... IS WEST.« -ARYA

WHEN _____ OF
_____ YOU _____ OR _____.

OUT OF MY MIND

